

Lokalt **HER BOR HÅNDVÆRKERE**
12 I Sønderborg er der nok lokalstof

Elevråd **ANDREA OG MARTIN**
5 Kaj har fået en søster

Kanal **NEVER ENDING NEWS**
15 En drøm går i opfyldelse

Fusionskaos

Det var en flok vrede medarbejdere, der mødte DJH's bestyrelsesformand, Lisbeth Knudsen, da hun i mandags skulle forsvare fusionsplanerne.

Tekst | Peter Korsgaard og Casper Dall

FUSION FOR STUDERENDE

Fusion ændrer ikke noget for de studerende

Hvis DJH fusionerer med Den Grafiske Højskole, vil det ikke betyde de store ændringer for de studerende, mener bestyrelsesformanden.

Hun var i strid modvind fra start. Bestyrelsesformand for Danmarks Journalisthøjskole, Lisbeth Knudsen, var i mandags på besøg på skolen for at svare på spørgsmål fra vrede medarbejdere, der ikke bryder sig om bestyrelsens fusionsplaner med Den Grafiske Højskole.

Mødet handlede dog ikke udelukkende om medarbejdernes forhold ved en fusion. Også de studerendes eventuelle fordele ved en fusion blev diskuteret.

På mødet fremlagde bestyrelsen flere gange fire kompetencer,

som Den Grafiske Højskole kan tilføre DJH. To af dem var web- og avisdesign. Studerende på tredje semester, Morten Nystrup, overværede mødet, og han ser ikke fusionen som nogen gevinst:

"Det vil flytte branchen i en retning, hvor formen bliver vigtigere end indholdet. Jeg er bange for, at journalistik kan gå hen at blive ligegyldighed i lækkert design," siger han.

DJH's bestyrelsesformand, Lisbeth Knudsen forsikrer, at der ikke vil blive ændret en tøddel ved studiet og ved det fokus på

uddannelsen i journalistik, som DJH står for.

Argumentet om, at Den Grafiske Højskole har stor erfaring i at uddanne medieledere, giver Morten Nystrup heller ikke meget for:

"Som der også blev sagt på mødet, så har en 21-årig, der netop er startet på DJH, ikke brug for en lederuddannelse, og selvom man går på 7. eller 8. semester, er man stadigvæk ny i faget. Man er ikke journalist endnu," siger Morten Nystrup.

Didde Elnif, som er de stude-

rendes repræsentant i bestyrelsen, støtter fusionsforslaget.

"Jeg mener ikke, at vi som studerende mister noget ved en fusion med Den Grafiske Højskole. Men selvfølgelig er det vigtigt, at vi også får nogle fordele ud af fusionen," siger hun og understøtter, at hun ser det som en fordel, at skolen bliver større, fordi det vil give mere pondus i branchesammenhæng.

Udover en række kompetencer inden for web- og avisdesign samt medieledelse blev Den Grafiske Højskoles nye tv-tilrettelæg-

geruddannelse også fremhævet, som et plus for de studerende.

"Fusionen vil skabe et bredere spektrum at spænde over, hvor vi kan spille på at udvikle nye uddannelser og tilvalgs- eller suppleringsfag," tilføjer Lisbeth Knudsen.

læs mere
side 3

LEDER

Hvor er fordelene ved fusionen?

1 + 1 giver 2. Så langt kan alle være enige. Vi får altså noget mere ved at lægge to ting sammen. DJH skal fusioneres med Den Grafiske Højskole. Det har et flertal i skolens bestyrelse vedtaget, og alt tyder på, at den afgørelse ikke bliver ændret, selvom medarbejderne på DJH i øjeblikket forsøger at gøre et godt lobbyarbejde overfor de politikere, der i sidste ende skal godkende fusionen.

Men Lisbeth Knudsen og resten af bestyrelsen havde mere end svært ved at komme med gode argumenter for, hvorfor en fusion med Den Grafiske Højskole bliver en gevinst for de studerende, da hun i mandags deltog i et møde for medarbejderne på DJH.

Igen og igen blev fire punkter nævnt på mødet. Avisdesign. Webdesign. Medieledelse. Tv-tilrettelæggeruddannelse. Fire konkrete ting. Problemet er bare, at der kun er to reelle "fordele". Avisdesign kan vi allerede få masser af undervisning i, hvis vi ønsker det. Webdesign kan vi også lære en masse om, hvis vi ønsker det. DJH har allerede fine kompetencer inden for det område. Naturligvis kan vi altid blive bedre. Det kan alle. Men det er bare ikke nok til at begrunde en fusion. Medieledelse og tv-tilrettelæggeruddannelsen kan da sikkert være interessant for en mindre andel af de studerende på DJH. Men flertallet af studerende på skolen må formodes at gå her, fordi vi gerne vil lære at bedrive god journalistik med alt, hvad det nu indebærer af objektivitet og kildebehandling.

Medarbejderne på DJH beklager sig over, at de ikke er blevet involveret i fusionsprocessen noget før. Men hvor er eleverne henne? Diddé Elnif, syvende semester, er elevernes repræsentant i bestyrelsen. I kraft af et ikke-eksisterende "De Studerendes Råd" har hun ikke haft noget bagland, hun har kunnet rådføre sig med. Kaj er blevet brugt, men det er ganske enkelt ikke godt nok.

Desværre nåede De Studerendes Råd ikke at få deres mandat ved en generalforsamling, men man kan da håbe, at det nye råd vil tage arbejdshandskerne på - og forsøge at gøre fusionen så givtig som overhovedet mulig for de studerende.

Udgangspunktet er i hvert fald godt. For lige nu er det svært at se fordelene.

På Illustreret Bunker vedkender vi os et ansvar for heller ikke at have lugtet lunt om de fremskredne fusionsplaner med Den Grafiske Højskole. Som skolens avis vil vi være et naturligt forum at debattere sådan en fusion i. Men ligesom medarbejderne på DJH er vi blevet overrumplet over, hvor hurtigt bestyrelsen er skiftet til femte gear og beslutter sig for en fusionspartner.

Desværre virker det som om, den mest logiske handling nu vil være at kaste håndklædet i ringen - og forsøge at få det bedste ud af situationen. Det kræver dog engagement for at kunne lykkes. Engagement fra elevernes og underviserens side - og en velvilighed fra bestyrelsens side til at lytte. Det er trods alt os, der skal leve med fusionen til hverdag - og ikke kun have den i tankerne til bestyrelsesmøderne.

Lige nu giver 1 + 1 kun 1. Hvis stridsøksen bliver begravet, informationsniveauet fra bestyrelsen hævet og engagementet fra eleverne skudt i vejret, vil det bedste sikkert komme ud af en tilspidset situation. Og så kan det være, at vi alle sammen ender med at finde fordelene.

ib@mail.djh.dk

Tekst og foto | Jesper Langhoff

SHORT STORY

Ninu betyder 'smuk' på latin. Hendes far er italiensk og hendes mor tysk. Da Ninu var ni år tog hendes far hende med til en Janet Jackson-koncert. Det ændrede alt, og hun begyndte for alvor at synge. På cyklen, hjemme, og på vej til skole - overalt, hvor det var muligt. Men allerhelst i badeværelset for der lød sangen ekstra højt. Om tre kvarter indtager hun spillestedet Basso i det indre Berlin med sin lyse stemme og de bløde toner fra hendes popband My Friend Gravity. Ninu sidder på en køkkenstol og nyder en cigaret med udsigt til lejlighedens sorte baggård, mens hendes veninde Irene ordner hendes hår. Ninu er klædt i sort. Mini-shorts, lange nøgne ben og høje hæle. Hendes øjne er lagt i sort, øjenvipperne er bukkede, der er rouge på kinderne og en foundation med hvidt pudder i hele ansigtet. Hendes ansigt er glatbarberet, og de mørke markeringer er - ligesom fregnerne omkring næsen - næsten forsvundet. Ninu er 20 år, transsekuel og har boet hele sit liv i Vestberlin. Ved årsskiftet er hun pladeaktuel med My Friend Gravity.

Tekst | Tine Christensen Foto | Michael Bothager

LAVT BATTERINIVEAU

DJH tager strøm på de studerende

Edderkoppespindet af forlængerledninger bliver ikke fortid lige foreløbigt

Der er ingen udsigt til, at det snart bliver nemmere at finde en stikkontakt til den bærbare computer på Danmarks Journalisthøjskole.

Skolen blev bygget i 1973. Dengang var der ingen, der tænkte på, at fremtidens studerende ville piske ind og ud af lokalerne for at finde strøm til deres medbragte computere.

Langt hen ad vejen løser de studerende det praktiske problem ved at bruge forlængerledninger med store stikdåser, men især på biblioteket kan der være langt til en stikkontakt.

Kim Sørensen fra bygnings-service møder ind i mellem studerende på skolens gange, der gør ham opmærksom på, at de synes, der mangler stikkontakter.

"Jeg nævnte på vores årlige møde med ledelsen i november, at skolen ikke er tidssvarende."

STRØM | Stikkontakt - et særsyn.

Bygnings-service låner ikke forlængerledninger ud til studerende, der spørger:

"Det vil være helt umuligt at styre," siger Kim Sørensen.

Ingen penge til lappeløsninger
Administrationschef på DJH Kirsten Jensen siger:

"Det bliver ikke foreløbigt, at en masse studerende får adgang til strøm. Her og nu sker der ingenting. Det er et spørgsmål om prioritering."

Rektor Kim Minke forklarer, at hvis administrationen skulle gøre noget ved problemet, ville det blive at opsætte nogle elpaneller langs væggene, men:

"Skolen har ikke penge til renovering lidt ad gangen, for pengene kommer fra samme kasse som pengene til undervisning."

Den Store Renovering

Det rådgivende ingeniørfirma Niras har regnet på, hvad en renovering af skolen vil koste.

Overslaget lyder på 30 millioner kroner, uden finkalkulation, oplyser administrationschef Kirsten Jensen.

Pengene til renoveringen kan skaffes ved, at skolen bliver en selvejende institution, for så kan bygningerne belånes.

tchristensen@mail.djh.dk

illustreret bunker

danmarks journalisthøjskole
olof palmes allé 11, 8200 århus n
ib@mail.djh.dk
www.illbunker.dk
mobil 27 20 93 12

redaktionen

casper dall (ansv.)
peter korsgaard
håkon stolberg
christina jensen
stine spedtsberg

casperdall@mail.djh.dk
pkorsgaard@mail.djh.dk
stolberg@mail.djh.dk
christinaj@mail.djh.dk
spedtsberg@mail.djh.dk

kasserer

casper dall

casperdall@mail.djh.dk

annoncer

håkon stolberg

stolberg@mail.djh.dk
21 93 48 92

billedredaktører

jesper langhoff
sanne vils axelsen

jlanghoff@mail.djh.dk
sannevils@mail.djh.dk

bagsiden

mie lund tast
stefan buur hansen

bagsiden@mail.djh.dk

illustrationsansvarlig

stine spedtsberg

spedtsberg@mail.djh.dk

forsidefoto

michael bothager

mbothager@mail.djh.dk

oplæg

1700 eksemplarer 9 gange årligt.
Illustreret bunker uddeles til studerende og ansatte ved djh, til danske redaktioner og deres praktikanter samt til journaliststuderende på sdu og ruc.
citerer, billeder og andet materiale fra bladet må kun bringes med udførlig kildeangivelse

tryk

otm avistryk herning-ikast

97 15 66 00

udgivelse

23. november 2006
9. årgang nr. 8 - 1. oplag

næste udgave

idéudvikling torsdag d. 23. november kl. 16.00.
illustreret bunker udkommer næste gang d. 14. december.
deadline for artikler, annoncer og debatindlæg er den 7. december

INDENFOR

Tekst | Peter Korsgaard

FUSIONSFNIDDER

"I har vist, at I er dygtige til lobbyarbejde," sagde formanden for DJH's bestyrelse, Lisbeth Knudsen, da hun mandag eftermiddag tog fusionsdebatten op med journalisthøjskolens ansatte:

"Men det er uheldigt og meget beklageligt, at I er gået til politikerne uden, at vi i bestyrelsen har haft mulighed for at forelægge dem vores forslag. Lige nu sidder der nogle forvirrede politikere på Christiansborg, fordi de har fået jeres kritik af vores fusionsforslag, før selve forslaget."

Den kritik har Jørgen Ringgaard, leder af DJH's internationale afdeling, ikke meget til overs for:

"Vi havde forsøgt at komme i dialog med bestyrelsen, men vores repræsentant i bestyrelsen blev fejet af bordet. Så mente vi, at vi måtte gå i offensiven, hvis vi ville være sikre på, at vores synspunkter ville blive hørt."

Manglende undersøgelse

Fusionen kommer til at indebære en fælles bestyrelse, uden nogen geografiske konsekvenser for de to skoler.

Udsigten til sammenlægningen har som sagt bragt sindene i kog blandt medarbejderne på DJH. Fra de ansattes side lyder kritikken, at man har presset fusionen for hurtigt igennem. Den generelle holdning er, at man bør slå koldt vand i blodet og undersøge de alternative fusionsmuligheder, inden man fusionerer med Den Grafiske Højskole. Et

Fusion uden opbakning

Fusionsforslaget, som DJH's bestyrelse har vedtaget, har vakt stor harme blandt skolens medarbejdere, som allerede har sendt deres kritik af forslaget i en skrivelse til undervisningsministeren og de mediepolitiske ordførere.

synspunkt, som medarbejderne også giver udtryk for i skrivelsen til Bertel Haarder og co.

"Jeg håber, at man fra politisk hånd kan se, at det er tåbeligt at fusionere, og at man skal træde på bremsen og tage et år til som selvstændig, hvor man så kan undersøge andre fusionsmuligheder," siger Søren Dalsgaard, der er tillidsmand for medlemmerne af Dansk Journalistforbund på DJH.

Et af de alternativer, der har gået rygter om på gangene på journalisthøjskolen, er en fusion med Aarhus Universitet.

"Ser man på journalistuddannelsernes udvikling, så går vi i retning af mere integration af videnskabelige metoder," siger Flemming Svith, underviser på DJH, som mener, at man i højere grad kan finde disse metoder på universitetet end på Den Grafiske Højskole:

"Vi ville kunne lave bedre journalister med universitetets kompetencer," mener han og giver i tråd med sine kollegaer udtryk for, at bestyrelsen ikke har undersøgt muligheden for en

fusion med Aarhus Universitet tilstrækkeligt. Den kritik afviser Lisbeth Knudsen blankt:

"Vi har undersøgt muligheden omkring universitetet grundigt og fået muligheden grundigt belyst af rektor," siger hun og uddyber:

"Vi har to andre journalistuddannelser, som hører hjemme på universiteter, og jeg synes ikke, vi skal have en tredje."

For stor magtafgivelse

Utilfredsheden med de fusionsforslaget strækker sig helt ind i fusionens kommende bestyrelse. De ansatte mener, at deres bestyrelse har afgivet for meget indflydelse til fusionspartneren. Striden går på, at en ny post som ressourcendirektør for fusionen, sammen med en del bestyrelsesposter, er gået til Den Grafiske Højskole.

"Vi er tre gange så stor som Den Grafiske Højskole, alligevel er fru Knudsen gået efter lige-værdighed. Bestyrelsen påstår, at DJH har en lille overvægt af indflydelse i den kommende besty-

relse, men det er så lidt, at det er til grin," siger Søren Dalsgaard.

Fra bestyrelsens side ser man dog med tilfredshed på det resultat, som forhandlingerne har ført med sig.

"Der er foretaget en forhandling, og jeg synes, vi er nået til et tilfredsstillende og fair resultat," siger Lisbeth Knudsen:

"Bestyrelsessammensætningen vil være med journalistisk overvægt. Hvor stor overvægt kan jeg ikke sige, men det vil blive et flertal på mellem en til tre i bestyrelsen."

Vil fange de nye uddannelser

Blandt medarbejderne er der stor undren over, hvorfor man netop har valgt at fusionere sig med Den Grafiske Højskole, som man ser få lighedstegn med.

"Vi vil videreudvikle uddannelsen med fokus på det journalistiske, og der kan vi ikke se, hvad Den Grafiske Højskole kan bidrage med, som vi ikke kan få bedre fra andre partnere," siger Jørgen Ringgaard.

Men Lisbeth Knudsen forklarer,

at DJH, skal fusionere med Den Grafiske Højskole fordi det vil gøre skolen større og stærkere.

"Vi vil danne et fællesskab, som vil gøre det nemmere at trække de medieuddannelser til, som vil opstå fremover," siger hun.

Det argument falder ikke i god jord hos medarbejderne.

"Jeg spurgte på et tidspunkt Lisbeth Knudsen om, hvilke uddannelser det var, der ville opstå. Hun nævnte en tekstforfatteruddannelse. Hun svarede ikke på mit spørgsmål om, hvad hun mente det havde med journalistik at gøre. Men hvis det er et spørgsmål om, at vi skal levere nogle sproglærere, så kan vi godt det. Det behøver vi ikke fusionere for," siger Søren Dalsgaard.

Afventer afgørelse

Fusionsdebatten med medarbejderne i mandags efterlod Lisbeth Knudsen med et indtryk af, at de to parter havde lyttet til hinandens argumenter.

"Om det havde effekt, ved jeg ikke. Men jeg tror, det er svært for bestyrelsen at sidde det overhørigt, når så mange medarbejdere er utilfredse," siger Flemming Svith om mødet.

Håbet om, at politikerne vil skride ind overfor fusionen lever hos medarbejderne. Lige nu afventer man beslutningen, som ifølge sidste nyt ikke kommer før jul.

pkorsgaard@mail.djh.dk

Tekst | Caper Dall og Peter Korsgaard Foto | Morten Pedersen

HVAD FOR EN FUSION?

Hvem skal DJH fusionere med? Den Grafiske Højskole eller Aarhus Universitet?

Jeppe Funder, 3. semester
Så vidt jeg forstår, er Den Grafiske Højskole nærmest en teknisk skole. Det ville være nemmere at fusionere med universitetet. Universitetet vil opkvalificere uddannelsen, give den et akademisk præg. Som jeg forstod det, skulle den nye studieordning netop give DJH et mere akademisk præg.

Vibeke Frost Oxholm, 1. semester
Det ved jeg virkelig ikke. Men hvis jeg skal vælge, så synes jeg, det lyder bedst med Den Grafiske Højskole.
Jeg tror, det ligger nærmere DJH. Der lærer man vel at lay-oute og så videre. Jeg tror, det vil være at gå i den helt anden retning, hvis DJH fusionerer med universitetet.

Lasse Ronlev, 7. semester
Hvis jeg skal vælge, skal det være universitetet, men det akademiske indhold må ikke blive et mål i sig selv. Vi skal ikke fusionere med universitetet for at kunne skrive lange rapporter og kalde os forskere. Vi er en håndværkspræget uddannelse, det er jo det, der adskiller os fra de andre journalistuddannelser.

Marlena Reimer Pedersen, 3. semester
Jeg hælder nok mest til Den Grafiske Højskole.
Det vil sikkert gøre vores uddannelse mere kreativ, og så synes jeg bare, det virker mere nærliggende at fusionere DJH med Den Grafiske Højskole. Desuden kunne København godt trænge til at få en journalistuddannelse.

Anders Ankerstjerne, 3. semester
Helt klart universitetet. Deres kompetencer ligger tættere på os.
Deres ressourcer er større, og de har bedre kontakter i udlandet. Det kan vi drage nytte af. Vi er her jo ikke for at lære at tegne. Hvis vi skal lære mere om vores felt, så er det igen de akademiske fag.

Tekst | Tjelle Vejrup Foto | Michael Bothager

PRAKTIKSUCCES

Praktikstederne tabte – praktikanterne vandt

Pia Færing ser tilbage på en vellykket og veloverstået panikdag - uden den store panik.

Det er en tilfreds og afslappet Pia Færing, der læner sig tilbage i stolen for at evaluere panikdagen, der sendte 253 RUC'ere og DJH'ere (samt en lille flok SDU'ere) ud i den store medie-verden til deres praktikforløb.

Der var et rekordstort antal opslåede praktikpladser for en efterårsrunde, og det resulterede i en dag, der forløb lidt anderledes, end den plejer.

“Det var helt fantastisk så roligt, der var på gangene,” siger Pia Færing.

“Det var den mindst panikfyldte panikdag, jeg nogensinde

har oplevet.”

Hun begrundet dette med, at praktikansøgerne var klar over, at de havde forholdene på deres side i og med, at der var noget der lignede en overflod af praktikpladser.

Derfor kunne mange nøjes med tre til fire prioriteter. De vidste, at der var nok at vælge imellem, selv hvis de øverste pladser på ønskelisten ikke blev opfyldt.

Færre panikløsninger

Samtidig lod de studerende sig

heller ikke nøjes.

“Noget, som vi har set meget af tidligere, er, når praktkløse elever lader sig presse af medierne til at skrive under, fordi de ikke i situationen kan overskue at lade være,” fortæller Pia Færing.

Hun siger, at den panikhandling ofte resulterede i, at praktikanter vågnede dagen efter med en praktikplads, de aldrig ønskede sig.

“Men i år er det næsten ikke sket. De studerende har holdt hovedet koldt og ventet på det rigtige tilbud, og hovedparten har virkelig ønsket alle deres

prioriteter brændende,” tilføjer praktikvejlederen.

Hun er også dén person, frustrerede eller lykkelige praktikansøgere henvender sig mest til i løbet af Panikdagen. Og i år kan hun glædeligt erklære, at lykønskningerne langt overstrålede trøstningerne.

Uddannelsesplaner betaler sig

De store vindere i praktiklotteriet var altså de studerende. Taberne var praktikstederne, hvoraf et utal måtte rejse skuffede og tomhændede hjem. Medierne har udmærket været klar over, at de studerende

skulle smøres lidt ekstra for at kunne lokke dem til sig.

“Og det har bevist, at det betaler sig med en god uddannelsesplan,” siger Pia Færing.

“Se nu bare på JyskeVestkysten, der virkelig har oppej sig med deres uddannelsesprogram. De modtog flere ansøgninger end nogensinde før, mens mange af de medier, der ikke havde udviklet så

meget på den del, måtte tage tomhændede hjem. På den anden side har Politiken og Berlingske elendige uddannelsesplaner, og de var som sædvanlig de mest populære,” funderer hun.

Mere promo

Medierne har også gjort lidt ekstra ud af deres promovering blandt de studerende dette semester. Blandt andet var der mange forespørgsler på at komme med blandt de syv medier, der var med til praktikorienteringen for tredje semester.

Og Aller, selskabet bag blandt andet Se og Hør der er notorisk upopulær blandt praktikansøgerne, udmærkede sig ved at opstille en lille bod ved siden af DJH's kantine, selvsamme dag som praktikopslagene blev offentliggjort.

Alt sammen for at please de studerende, der til Pia Færings store glæde var dem, der i udtalt grad havde bukserne på til denne panikdag.

“Det eneste, jeg så bare kan frygte, er, at vi oplever en lukning af flere praktikpladser,” siger Pia Færing, da hun bedes om at skue mod næste panikdag.

“Der er jo flere medier, der er dybt afhængige af den arbejdskraft, de får fra praktikanter. Og når så de tager hjem uden, kan de se sig nødsaget til at afskrive praktikanter og ansætte færdiguddannede i stedet til at fylde hullet. Det er selvfølgelig meget godt for arbejdsløshedsstatistikken, men skidt for praktikansøgerne næste semester.”

tjellevejrup@mail.djh.dk

SYSTEMSEJR | Kaos vandt. Ifølge Pia Færing viste praktiksystemet med fælles udlevering af ansøgninger kl. 8 sig fra sin bedste side i år.

... og det gjorde Panikdagen også

Forhandlingerne om et nyt, forbedret praktik søgnings-system kuldsejlede over sommeren. Det gør ikke noget ifølge Pia Færing, for systemet beviste i år, at det virker.

Godt 170 DJH'ere deltog i Panikdagen. Af dem fik knap 90 procent pladser på førstedagen, og det er en stor succes i praktikvejleder Pia Færings øjne, selvom RUC's udsendte endnu en gang var hurtigst ved havelågen og fik alle sine studerende afsat på selve Panikdagen.

“Men det, der er vigtigst, er,

at vi fik bevist, at systemet virker - på trods af kritikken.”

Pia Færing har været ude i en sand mediestorm i Illustreret Bunker på grund af de forliste forsøg på at udvikle et nyt koncept til Panikdagen, der længe har været dømt forældet af kritikerne.

“Denne dag var en sejr for

tilhængerne af Panikdagens nuværende form,” bedyrer Pia Færing.

Begrænset snyd

På selve Panikdagen fik brud på reglerne megen opmærksomhed. Men det bekymrer ikke Pia Færing, selvom Praktikudvalget har lovet sanktioner i tilfælde af

gentagelser.

“Ja, der var lidt snyd, men sådan er det med dette system. Jeg tror ikke, man kan undgå det helt,” siger hun.

Hun mener, at Panikdagen stadig er det tætteste, man kommer på at skabe lige muligheder for alle, medier som studerende.

“Systemet beskytter de svage, og dog er det altid dem, der klager over det,” siger Pia Færing og uddyber:

“Hvis nu alle praktikanter og praktiksteder var lige gode, ja, så ville vi ikke have denne diskussion. Men sådan er det ikke, og derfor vil der aldrig komme komplet lighed.”

Ingen ændringer i systemet foreløbig

Panikdagen er uændret næste

semester, bedyrer praktikvejlederen.

“Vi har sat ideudviklingen af et nyt system i bero indtil videre,” siger Pia Færing.

“Hvis kritikerne kan komme med en bedre ide, skal de være velkomne. Men indtil da forbliver den, som den er. Jeg kan ikke forestille mig, at der bliver stillet krav om at genoptage udviklingen af et nyt system til næste Panikdag, når Praktikudvalget snart holder evalueringsmøde. Så tilhængerne af Panikdagen har vundet, ligesom de studerende,” slutter hun.

Næste panikdag er i april 2007.

tjellevejrup@mail.djh.dk

Tekst | Christian Kloster

SMUGKIG

Mail-fejl

En sikkerhedsbrist i Journalisthøjskolens mailsystem har givet adgang til fortrolig post.

I seks måneder var der fri adgang til at læse mails, som tilhører studerende og ansatte på DJH. Folk i ond tro har dermed kunnet se kontaktinfo på anonyme kilder og smugkigge i ledelsens fusionsforhandlinger med ministerier.

Afgørende banner-klik

Ved at klikke på et banner på forsiden af skolens interne mailsystem, har brugerne givet ejeren af hjemmesiden, der reklamerer, mulighed for at læse og sende post på vegne af brugeren. Det vil sige, at alle, der har klikket på et banner, har givet andre adgang til sin mailkonto.

Skolens omkring 1500 mailbrugere kan altså ikke være sikker på, at de har haft deres post i fred.

Fortørnede studerende

"Det er foruroligende, og det må stoppes omgående," sagde journaliststuderende Lea Pasgaard, der er fortørnet over, at andre har haft mulighed for at snage i hendes private post.

Jan Hessner er studerende på DJH og tidligere IT-sikkerhedsekspert. I over 10 år har han rådgivet store virksomheder imod hackere. Han er overrasket over, at der er en så basal sikkerhedsbrist.

"Normalt anser jeg Journalisthøjskolens IT-afdeling for at være meget kompetent, men det burde ikke være så svært at sikre et mailsystem, så derfor kommer det bag på mig, at det finder sted," siger han.

Dårlig skik

Fejlen blev omgående rettet, da Illustreret Bunker gjorde IT-chef Niels Mørk opmærksom på problemet. Han havde iøvrigt ingen kommentarer til sagen udover at beklage, at en af tredje semesters nyhedswebsider afslørede sikkerhedshullet inden fejlen blev rettet.

"Det er ikke god skik," siger Niels Mørk.

ckloster@mail.djh.dk

Tekst | Jeppe T. Findalen Foto | Emil Ryge

FORUM FOR STUDERENDE

OPSTART | I slutningen af november skal bestyrelsen for Andrea med formand Martin Justesen officielt vælges på en generalforsamling.

De Studerendes Råd får debut og skifter navn

KaJ har fået en søster. De studerende på DJH får nu bedre mulighed for at ytre sig om stort og småt på skolen, med Andrea som talerør.

Hvem skal være ny rektor på DJH? Hvor skal cyklerne stå? Skal skolen have nye gardiner?

Det er nogle af de spørgsmål, der fremover kan blive stillet i De Studerendes Råd, Andrea.

Her bliver det muligt for de studerende at henvende sig, hvis de ønsker at få indflydelse.

"Vi vil gøre det klart for bestyrelsen, hvad de studerende mener," siger Martin Justesen, der er formand for Andrea.

"Her kan de studerende diskutere i et bredere forum."

Et supplement til KaJ

I de studerendes fagforening, KaJ, bakker man op om Andrea.

"Før har det været KaJ's opgave at fungere som De Studerendes Råd. Men det har ikke praktisk kunnet fungere. Formelt set er vi en fagforening. Derfor er vi meget glade for, at der kunne oprettes et studerendes råd uafhængigt af KaJ," siger Peter Hammer, formand for KaJ.

Andrea overtager dermed de opgaver, som KaJ længe har presset på for at få afsat, da det reelt set ikke hører til

under deres arbejdsfelt. Navnet Andrea er meget passende, da KaJ og Andrea vil komme til at arbejde tæt sammen i fremtiden. Martin Justesen mener, at

oprettelsen af Andrea kan give en klarere og bedre kontakt mellem ledelsen og de studerende.

"Vi kan gå frem og sige, hvad de studerende mener," siger han. Det giver, i hans øjne, en langt bedre mulighed for at trænge igennem til beslutningstagerne.

Første samling

Rådets første generalforsamling er den 29. november.

Her håber Martin Justesen og de nuværende medlemmer af Andreas bestyrelse på et talrigt fremmøde.

Ud over valg af bestyrelsen, vil temaet for generalforsamlingen være at komme med bud på Kim Minkes afløser. Her er det meningen, at den første debat om skolens nye rektor skal sættes i gang.

Lisbeth Knudsen, bestyrelsesformand på DJH og tidligere nyhedschef hos DR, vil også være

til stede ved generalforsamlingen og deltage i debatten.

findalen@mail.djh.dk

RUNDT OM ANDREA

- ▶ Navn: Andrea - De Studerendes Råd
- ▶ Andrea fungerer som et elevråd på DJH.
- ▶ Andrea holder sin første generalforsamling den 29. november kl. 16 - 18 i Lille Audi.
- ▶ Andrea kan kontaktes på dsr@mail.djh.dk

Tekst | Nis Refslund Poulsen

RING IKKE

Generende journalistelever

Foreningen "Støttekredsen for Flygtninge i Fare" er trætte af at have journalistelever i røret.

Nu har "Støttekredsen for Flygtninge i Fare" fået nok. Alt for ofte får de henvendelser fra journaliststuderende og det har nu fået dem til at tilbyde at komme ud på DJH, for en gang for alle at holde et oplæg om den danske asylpraksis.

"En sådan løsning skulle kunne blive til glæde for alle parter og afløse den nuværende irritation hos os over at blive kimet ned, og hos journalistelever over at kime forgæves," skriver Mona Ljungberg, der er forkvinde for foreningen på foreningens hjemmeside.

Hun har dog ikke noget imod journalistelever.

"Jeg er bare træt af, at jeg i perioder kan blive ringet op 20 gange om dagen af studerende, der søger hel basal leksikonviden. Det kan jeg slet ikke overkomme. Det er der jo ingen, der kan," siger hun.

Og ikke nok med det. Støttekredsen er ikke bare trætte af journalistelevernes uvidenhed og dovenskab. Etikken, når det kommer til behandling af kilder, er også kritisabel, ifølge det åbne brev, foreningen har lagt ud på sin hjemmeside. Forkvinde Mona Ljungberg uddyber:

"De studerende bliver ofte forarget over, at flygtninge ikke kan stå til rådighed 100 procent med få timers varsel."

Rektor Kim Minke har ikke hørt om Støttekredsen for Flygtninge i Fare's irritation over os studerende, og heller ikke deres undervisningstilbud vækker genklang hos Minke. Men det er ikke første gang, at en organisation har tilbudt sin assistance til skolens elever.

"Vi kunne fylde otte års undervisning med den slags, men det ville være logistisk umuligt, og det ville blive fuldstændig tilfældigt. Vi skal ikke ind på den slags," siger Kim Minke.

På spørgsmålet om journaliststuderende ikke har etisk forståelse for behandling af kilder, mener han, at der kan være noget om snakken.

"Der er sikkert nogen studerende, der er for egoistiske. De tænker bare på deres eget arbejde og ikke på, at de skal behandle svage kilder, som flygtninge, varsomt," siger Kim Minke.

Glad kildeverden

For Kim Minke og DJH drejer det sig i høj grad om at holde

kildeverden omkring skolen i godt humør. Det er dog ikke umiddelbart små organisationer som Støttekredsen for Flygtninge i Fare, der er hårdest ramt, ifølge Kim Minke.

"Specielt Århus Kommune bliver brugt meget, når de studerende beskæftiger sig med kommunalt stof."

Ingen forskel

Flere studerende, Illustreret Bunker har talt med, stiller sig uforstående over for støttekredsens reaktion, da vi jo er fremtidens journalister, og derfor vil være vigtige for formidlingen af organisationens budskab. Men Mona Ljungberg ser ikke noget problem i at lukke af overfor DJH.

"Vi gør ingen forskel på studerende og færdiguddannede journalister. Vi siger bare stop, når grænsen er nået for, hvad vi kan overkomme," siger hun.

Se eventuel mere på <http://stoettekredsen.dk/jour.btm>

refslund@mail.djh.dk

Tekst | Niels Søndergaard

HVEM ER DE?

Politisk sportsjournalistik fra DJH

Diktatorisk styring af det internationale volleyball forbund er blandt de ting, "Play the Game" kæmper mod fra kontoret på 400-gangen.

Den danske organisation "Play the Game" kæmper for at skabe åbenhed i den internationale sportsverden.

"Der er for meget lukkethed omkring de beslutninger, som de store forbund tager," siger Jens Sejer Andersen, der er direktør i organisationen.

Play the Game er et forum, som tager kritiske emner inden for sporten op. De sætter spot på temaer som korruption, etik i anti-dopingarbejdet og sammenhængen mellem sport og samfund.

Det forum for debat skaber Play the Game helt konkret ved blandt andet at arrangere konferencer for journalister fra hele verden. Der har været fire konferencer på dansk jord siden 1997. Ved den seneste i 2005 deltog journalister, forskere og idrætsledere fra 43 forskellige lande.

På trods af det internationale touch er det i ydmyge omgivelser på 400-gangen, at direktør Jens Sejer Andersen og to medarbejdere har deres daglige gang. Her har de været siden starten af 2005. Til næste semester hjælper organisationen med at arrangere et fagspeciale-forløb for ottende semester. Her får de studerende mulighed for at lære den politi-

ske sportsjournalistik at kende på nært hold.

Volleyball-svindler for millioner

De jordnære omgivelser forhindrer ikke et vidtrækkende fokus på skumle bagmænd verden over.

Den kritiske tilgang til sportens ledere strækker sig blandt andet helt til den mexicanske præsident for det internationale volleyball forbund, Ruben Acosta. Play the Game har været kraftigt medvirkende til at rejse kritik af hans diktatoriske og korrupte ledelse. En tidligere leder i forbundet beskylder ham for at have svindlet for op mod 120 millioner i hans regeringstid.

Kritikken har ført til, at udbrydere og nogle af dem, der er smidt ud af det gamle forbund, vil oprette et nyt internationalt volleyball forbund. Det nye forbund holder sin stiftende generalforsamling i København den sidste weekend i november.

Jens Sejer Andersen er tilfreds med organisationens rolle i den sag.

"Det, kan man godt sige, er noget af det bedste, vi har været med til."

sondergaard@mail.djh.dk

ILLUSTRERET
BUNKER

SØGER NYE REDAKTØRER

Vil du stå i spidsen for en af Danmarks bedste og mest læste gratisaviser?

Så meld dig som ny redaktør på Illustreret Bunker, kilden til information på DJH.

Efter et begivenhedsrigt efterår er det ved at være tid til, at den gamle redaktion på Illustreret Bunker træder tilbage. Derfor søger vi nu friske studerende fra førstedelen på DJH

til at overtage tjansen. Det er yderst lærerigt, og det fedeste frivillige arbejde man overhovedet kan forestille sig. Og så er det ikke mindst meget studierelevant.

Mail os din ansøgning påklippet et flot billede og sprængfyldt med visioner for avisen på

ib@mail.djh.dk inden fredag den 1. december klokken 14.00.

Hvis du bliver valgt, skal du helst kunne del-tage i layoutweekend den 9. og 10. december.

Tekst | Casper Dall Foto | Nicolai Lorenzen

SÅ ER DER MÅL

"Fantastisk godt initiativ."

"Det irriterer mig, at I stopper efter en uge."

"Ganske enkelt fremragende."

Det har ikke skortet på superlativer fra brugerne af www.agfokus.dk. Men det er heller ikke hver dag, at 1. divisionsholdet AGF får 22 studerende fra syvende semester på Danmarks Journalisthøjskoles fulde opmærksomhed. Men det var tilfældet, da de studerende sammen med lektor Kristian Strøbech satte fokus på AGF i en uge fra søndag den 5. november til lørdag den 11. november.

"Det har været en noget anderledes oplevelse for os alle sammen. Men det har været en meget positiv oplevelse," understreger Kristian Strøbech.

Den første dag havde www.agfokus.dk 2.848 brugerbesøg, og har i alt haft 36.867 sidevisninger.

Udnytte brugernes viden

Med til at gøre det ekstra positivt for de studerende og underviseren har været den megen respons, brugerne har givet.

"Vi har forsøgt at skabe en slags 'dialog journalistik', hvor brugerne har kunnet kommunikere med os som redaktion. Vi har erkendt, at brugerne ved meget mere om AGF og undrer sig over flere ting, end vi gør ud fra begrebet 'no one is as smart as everyone'," siger Kristian Strøbech og henviser til et eksempel med AGFs tidligere målsluger, Thomas Thorninger.

"En bruger ville vide, hvad Thomas Thorninger laver i dag, og det kom der en fin historie ud

AGF under DJH-lup

I en uge satte 22 studerende fra DJH fokus på fodboldklubben AGF på nettet. Næsten 30.000 gange kikkede der en bruger ind på deres site.

SPECIALE | Der var fart over feltet, da 22 studerende fra 7. semester satte fokus på AGF en hel uge i november.

af, som vi ikke selv havde tænkt på," fortæller Kristian Strøbech. Thomas Thorninger er i øvrigt kok på en restaurant i Århus, hvis nogen skulle være interesseret.

Kristian Strøbech pointerer dog, at redaktionen bag www.agfokus.dk på ingen måde

har deponeret sin journalistiske integritet hos brugerne.

"75 procent af sitet er stadig os, der har fundet på ideer. Men vi må bare anerkende, at de 3000-4000 kernebrugere, der har været på sitet, ved mere om AGF, end vi gør. Og det kan vi ligeså

godt udnytte og gøre brug af," mener Kristian Strøbech.

Deler ud af erfaringer

Kun en gang har det været nødvendigt for redaktionen at lægge en dæmper på debatten. Det var en fan fra Randers, der ville føre

sig frem efter holdets sejr over AGF, og det udløste en ophedet debat, som redaktionen var nødt til at stoppe.

"Men udover den episode har vi kun oplevet en konstruktiv debat og dialog på hjemmesiden. Vi var nervøse for dialogen med og mellem brugerne. Men jeg tror, at når vi har givet brugerne kvalitet, så har de også højnet deres diskussionsform," siger Kristian Strøbech.

Hjemmesiden er blevet til for næsten ingen penge. Et domænenavn og lidt plads til et billedarkiv for 25 dollars har været udgifterne. Ellers er en masse gratis tjenester, som YouTube blevet brugt. Positiv omtale på AGFs egen hjemmeside samt et par fansites har skaffet de mange brugere.

www.agfokus.dk har været så stor en succes, at folkene bag www.eb.dk gerne vil høre om projektet, når syvende semester tager på branchebesøg. Og 3Fs "Fagbladet" har også bedt de studerende om at dele ud af deres erfaringer til redaktionen, når de også får et besøg.

casperdall@mail.djh.dk

FAKTA OM AGFOKUS.DK

- ▶ 218.105 sidevisninger på www.agfokus.dk
- ▶ 28.055 brugere har besøgt hjemmesiden
- ▶ Tre er brugere via en internetforbindelse i Sudan
- ▶ Sitet har fået 412 kommentarer

Tekst | Kirstin Stefánsdóttir Egekvist

VILD MED FAGFESTIVAL

"Danse i mååååneskin," skråler en kvinde med armen strakt højt over hovedet, så fadøllet i glasset skulper over. Ved bordene omkring dansegulvet knækker journaliststuderende fnisende sammen, da Asbjørn Jørgensen, underviser på DJH, med alvorlig mine svinger sin dansepartner, så hun er lige ved at falde.

Ti timer tidligere sad samme gruppe journaliststuderende sammen med 200 ældre kollegaer og lyttede opmærksomt til et foredrag af medieguruen Chris Cramer, direktør for CNN.

Journalistikkens svar på Roskilde Festival, FagFestival 2006, bød på 75 oplæg om alle former for journalistik. Der var mulighed for at høre om dokumentarfilm, krigsfotografi, undercoverjournalistik, politikeres syn på journalistik og meget andet. Men der var også mulighed for at få en velfortjent fadøl i hotellets kælderbevertning efter en lang dags seriositet.

Blandt de 1200 storrygende gæster i hotellets korridorer er omtrent 100 studerende fra DJH. Med kaffekrus i den ene hånd og en smøg i den anden passer de perfekt ind blandt deres storsnakende ældre kollegaer.

Fagfest med fadøl

Gulvet gynger under dansende journalister. Deres svedige kroppe bumper semi-rytmisk rundt mellem hinanden. Den 5. - 6. november var der Fagfestival på Hotel Nyborg Strand. 1200 journalister var samlet for at diskutere, lære om faget og få en velfortjent fadøl eller to.

Kendisser på festival

Over kalkunsalaten i hotellets restaurant med havudsigt udveksler fjantede DJH-piger oplevelser.

"Jeg har siddet på samme toiletbræt som Cecilie Frøkjær," proklamerer én stolt.

Hendes sidemand får et stykke agurk galt i halsen og skiftevis hoster og griner til øjnene fyldes af vand, og hun er nødt til slukke sin sprutten med en tår cola.

Mellem de faglige oplæg summer vandrehallen som en bikube, og gæsterne stimler sammen om de opstillede borde for at få nye forsyninger i kaffekopperne inden næste foredrag.

Midt i menneskemassen står en veloplagt Martin Krasnik fra Weekendavisen og taler med to kvindelige kollegaer. Et par tøser fra DJH står lidt væk, hvisker og sender ham beundrende blikke.

Pludselig sætter folkemængden sig i målrettet bevægelse. Klokkeren er ved at være to, og det er tid til de næste oplæg.

Opmuntrende CNN direktør

De studerende fra DJH smiler begejstret til hinanden, da de på vej ind i en foredragssal spotter Ulla Terkelsens velkendte frisur. Forventningsfuldt tager de plads på første række og følger koncentreret med, da idolet kindkysser oplægsholderen Chris Cramer velkommen.

Klædt i sort jakkesæt og nypudsede sko indtager CNN's britiske direktør, Chris Cramer, scenen. Han taler beroligende til de forventningsfulde journalister.

"I skal ikke bekymre jer," siger han på syngende britisk. "Den digitale revolution vil ikke dræbe de traditionelle aviser."

Ulla Therkelsen sender Cramer beundrende blikke, mens han fortæller, at han har 16 tv-skærme på sit kontor.

"Det er i min DNA," forklarer han. "Jeg vil være den første til at vide det, når der sker noget nyt."

Rungende klapsalver og et par spørgsmål fra journalister, der gerne vil have opskriften på Chris Cramers succes, afslutter oplægget.

Smugbar på værelse 373

En tyk mur af røg møder de bælgede journaliststuderende, da de efter foredraget sjosker ud i hotellets vandrehal. Efter en dag med tre oplæg investerer flere DJH'ere i dagens første fadøl. Nu er det tid til at læne sig tilbage og fordøje de nye indtryk. Det varer ikke mange timer, før

én fadøl er blevet til mange, og situationen har udviklet sig.

"Hey... Tag lige et glas med til mig," råber en pige til en af fyrene i vandrehallen på sin vej op mod de studerendes smugbar.

Et bjerg af øl og studerende gør, at gulvet ikke kan ses på hotelværelse 373, hvor smugbaren holder til. Nogle initiativrige DJH-fyre har for indsamlede penge skaffet 12 rammer øl, som er til fri afbenyttelse for de efterhånden knap så diskrete studerende.

Da de studerende fra DJH beslutter at rykke festen ned i Hotel Nyborg Strands kælderbevertning, Stjernebaren, siver en sur dunst af sved dem i møde på vejen ned ad trapperne. Berusede festivalgæster i alle aldre vælter rundt mellem hinanden og genopliver firsernes glade dansemoves, mens DJH'erne ser begejstrede til fra sidelinjen.

Aftenens linde strøm af fadøl resulterer i et noget mindre fremmøde af DJH-studerende til mandagens mange oplæg. Klatøjerne hviler de sig i hotelkorridorenes sofagrupper, indtil næsterne tidligt mandag aften vendes hjem mod Århus.

egekvist@mail.djh.dk

Tekst | Peter Korsgaard Foto | Morten Pedersen

JULEN VARER LÆNGE

Nissernes Befrielsesfront kæmper stadig

Vi er ikke i december endnu, alligevel har julepynt prydet bybilledet i lang tid. Det har en forening kæmpet imod i snart ti år.

Vi brokker os over det hvert eneste år. Julepynt og julekataloger kommer stadigt tidligere på gaden.

For næsten ti år siden blev Nissernes Befrielsesfront startet på Fyn, men har siden fået base i Århus.

"Vi kæmper for at butikker, byer, og handelsforeninger ikke pynter op til jul, eller sender juleklamer ud før første søndag i advent," siger Thomas Pedersen, som tidligere var formand for Nissernes Befrielsesfront.

Han fortæller, at foreningen flere gange har været ved at dø, men at den altid er blevet vækket til live igen. Lige nu er Nissernes Befrielsesfront på vej tilbage efter at have ligget stille i længere tid.

Lars Bech Nygaard er manden bag genoplivningen. Han kan dog ikke love, at foreningen for alvor genopstår inden næste år. Lige nu er han ved at lave en hjemmeside og forsøger at mobilisere medlemmerne.

"Jeg håber, at Nissernes Befrielsesfront kan genopstå som en livskraftig og selvbevidst organisation med et bredt folkeligt grundlag," siger han.

NISSEKAOS | Fra oktober er der julepynt over alt i bybilledet. På den måde bliver julen slidt, inden vi når december. Det mener Nissernes Befrielsesfront.

Julemanden kidnappet

Thomas Pedersen fortæller, at foreningen igennem flere aktioner har forsøgt at gøre opmærksom på sit budskab.

"Vi klædte et medlem ud som julemand og stillede ham op foran Salling på strøget i Århus. Han blev kidnappet af en flok hujende medlemmer. Det skabte

vist en del opmærksomhed blandt de forbipasserende," fortæller han.

Nissernes Befrielsesfront har flere gange været i TV for

at fortælle om deres forening. Under et af disse tv-optrædener lavede 19-direkte en rundspørge, som afslørede, at 80 procent af programmets seere var enige i foreningens budskab.

Fra sjov til knap så meget sjov

Thomas Pedersen fortæller, at foreningen er gået fra hovedsageligt at være en humoristisk forening til at være lidt mere alvorlig.

"Foreningen er ikke en flok gymnasieelever, som bare laver sjov. Mange mennesker tager vores budskab meget seriøst. Jeg har ikke mødt en eneste, som ikke er træt af juleklamer allerede i oktober," fortæller han.

Han indrømmer dog, at foreningen nok aldrig når sit mål.

"Forretningerne vil tjene penge, og det kan vi ikke lave om på," siger han.

"Men jeg er sikker på at Nissernes Befrielsesfront altid vil eksistere. Vi vil altid have stor berettigelse."

pkorsgaard@mail.djh.dk

Tekst | Anne Rønne Foto | Sara Galbiati

KLIPPE-KLISTRE

Kreativitet i andre lokaler

Hvis du er træt af gruppearbejde i bunkeren, så bare rolig, der er et alternativ.

Som studerende kan det være svært at finde kreative fora, hvor ideerne frit kan strømme. I Århus er LYNfabrikken et mekka for iværksættere, studerende, kreative sjæle eller mennesker med et blik for den skæve vinkel.

I en lille baggård i Vestergade i midten af Århus ligger den kreative fabrik. Ideen bag den er at skabe et fællesskab for professionelle designere, som for eksempel ønsker at etablere sig som virksomhed. Alligevel mener en af bagmændene Lasse Schuleit, at stedet også henvender sig til studerende.

Når uddannelsesstedernes vægge bliver lidt for grå, og kantinen luft bliver for tung, er der mulighed for at benytte LYNfabrikkens lokaler. Studerende kan mødes rundt om store langborde i kaffebaren og logge sig på den gratis trådløse internetforbindelse. Der kan også drikkes kaffe ude på tagterrassen med udsigt til Aros, Domkirken og Vor frue Kirke. I butikken kan

der shoppes sokkellamper, tasker af lastbilpresenning, regnjakker og meget mere. LYNfabrikken er ikke kun til for at støtte iværksættere indenfor design og kreative fag, den er også til for at udvide horisonter. Besøgende kan overvære et foredrag en gang om måneden. Designere tilknyttet stedet kan følge undervisning, udstille og sælge i ind- og udland. Lasse Schuleit pointerer, at de tilbud LYNfabrikken udbyder, giver optimale muligheder for, at studerende på tværs af uddannelserne kan mødes. På den måde kan studerende fra arkitektskolen, handelshøjskolen, universitet, journalisthøjskolen og kaospiloterne drage nytte af hinanden.

LYNfabrikken blev i 2002 startet af keramisk designer Louise Garmann, grafisk designer Jeppe Vedel og Lasse Schuleit, cand. mag. i æstetik og kultur fra Århus Universitet.

anneroenne@mail.djh.dk

TÆNK OM | I december kan du besøge LYNfabrikken hele ugen mellem 10 og 20.

Tekst | Esben Christensen

ADRESSEÆNDRING

Radioen er hjemmelavet

De frivillige fra Århus Studenterradio har bygget et nyt studie på Ingeniørhøjskolen.

Der sidder en stor, takket brødkniv i darts-kiven, en stakkels dåseøl er blevet spiddet af en velplaceret dartpil. I en kasse på gulvet ligger et par røde boksehandsker og et rustent luftgevær. Lige indenfor døren står et køleskab fyldt kun med sodavand, alle ølflaskerne står nemlig ovenpå, og de er tomme.

Midt i rummet står et højt nyt bord, der er fyldt med lækkert radiogejl. Rummets hjerte er mikserpulten, selvfølgelig, tag ikke fejl, her laves radio, mange timers radio, hver uge.

Alle gode gange tre

For cirka et år siden blev Studenterradioen nødt til at flytte fra Studenterradiohuset. Midlertidigt rykkede hjemmestationen til Det Åbne Båndværksted, men det var aldrig tænkt som en permanent løsning. Henover sommeren og det tidlige efterår flyttede radioen så for tredje gang. Denne gang til Ingeniørhøjskolen.

"Vi flyttede til Ingeniørhøjskolen, fordi vi ville tættere på de studerende," fortæller Sara Skov, som er chefredaktør på radioen.

"Vi ville gerne ned på Ingeniørhøjskolen. Vi er jo alle studerende, og hernede er der måske ikke så mange, der kender os. Vi snakkede med rektor på Ingeniørhøjskolen, og han var positiv overfor projektet. De stillede lokaler til rådighed og har i det hele taget sørget for at give os gode faciliteter."

Det nye studie er designet af Studenterradioens medlemmer - det vil sige radioens værter.

"Det har været hårdt, for vi skal finde ud af det hele selv. Heldigvis har vi nogle, der kan finde ud af at tegne og lave et studie," fortsætter Sara Skov.

Opstartsproblemer

I de sidste par måneder har radioen sendt noget ustabil. Der har i perioder simpelthen ikke været sendt i den tildelte sendetid. Nogle gange har der været stilhed, andre gange har "Radio 2" sendt som erstatning. Dette har affødt kommentarer fra de andre brugere af frekvensen.

"Vi er cirka ti stationer, der deler frekvensen, og de andre har ikke været glade. De har spurgt, hvornår vi begynder at sende stabilt og så videre, og nogle gange har de lånt vores sendetid," forklarer Sara Skov.

De andre brugere af frekvensen er forskellige frivillige grupper og organisationer. Man kan komme ud for så forskellige ting som: Århus Senior Radio, Irish Stew, Hare Krishna, Kristen radio, og andre grupper, som har nok på hjerte til at fylde et radioprogram.

98.7 FM

Der er et program igang i studiet. Fire fyre fægter vildt med armene, mens de energisk snakker om et eller andet - de interviewer vist en fiktiv gæst. De sætter musik på, danser vildt og griner.

Hvis nogen vil høre, hvad der bydes på, er frekvensen 98,7 FM. Der sendes hver morgen fra otte til ni. Alle hverdagsaftener er der udsendelser fra 19- 22. Dog ikke onsdag hvor der er byrådsmøde. Det er frivillige studerende fra forskellige studier, som fylder sendefloden, typisk med en times radio per program.

- Sara Skov

esbenc@mail.djh.dk

Tekst | Peter Korsgaard Foto | Morten Pedersen

HELDRAGT

SPAS | Det er helt skørt at hoppe på trampolin iført flyverdragt.

Luft din flyverdragt

Vinteren venter lige om hjørnet, og snart skal lufferne og huen frem fra gemmerne. Men hvad kan man egentlig foretage sig i Århus, når det bliver tid til flyverdragt?

Flyverdragten er på en gang elsket og udskældt. Den følger os igennem hele livet. I børnehaven var den umulig at få på. Senere blev den genstand for spot og spe, når en eller anden modemongol iklædt lilla og orange heldragt overhalede os på pisterne i alperne.

De kolde tider er igen på vej imod Danmark. Det er tid til røde næser, varme boller, te og flyverdragt.

I Århus findes der masser af ting, man kan foretage sig iført denne klassiske vinterpåkledning.

Til de aktive

Det er ikke ulovligt at beholde sin flyverdragt på, mens man spiller badminton, styrketræner, hopper på trampolin eller udfører en af de mange andre aktiviteter, som DGI-huset kan tilbyde.

For tre år siden åbnede DGI-huset ved siden af Bruuns Galleri.

"Det er både foreninger og private, der benytter faciliteterne," fortæller Birgitte Junker, souschef i DGI-huset, som årligt har 53.000 besøgende.

Huset har åbent fra morgen til aften alle ugens dage og er i øjeblikket ved at blive udvidet med mere plads, som man kan boltre sig på.

Er man mere til at luften sin flyverdragt udendørs, kan det ske foran Musikhuset. Her vil

der fra den 1. december ligge en udendørs skøjtebane. 70.000 liter vand, svarende til hvad en gennemsnitsfamilie forbruger på et halvt år, skaber de perfekte rammer for flere timers sjov.

"Vi har omkring 80.000 skøjteløbere på besøg igennem de 100 dage, banen ligger der," fortæller Johnny Jørgensen, daglig leder af Århus Skøjtehal, som for ottende gang står bag den udendørs isbane.

Det er gratis at benytte banen, og er man ikke den lykkelige indehaver af et par skøjter, kan de lejes for 30 kroner ved banen.

Til de knapt så aktive

Hvis ens hang til sved og ømme muskler ikke er så forfærdelig stor, kunne en vinterpicnic være en god ide. Tag flyverdragten

JUHUU | En flyverdragt er perfekt til at bryde luftmodstanden.

på, pak primussen og tæppet, tag kæresten eller vennen under armen og tilbring et par timer med græskarsuppe og hygge på et af Århus' mange smukke steder. Må vi foreslå Mindeparken, Riis Skov eller Universitetsparken.

pkorsgaard@mail.djh.dk

Tekst | Sanne Vils Axelsen og Jesper Langhoff Foto | Thomas C. K. Priskorn

Thomas C. K. Priskorn – om reklamefotografi

Det er en lørdag eftermiddag. Fotojournalist Thomas C. K. Priskorn og en af hans venner hopper i en bil og vender snuden mod Hamborg. De kører rundt i byen og spejder efter et sted med storbystemning. De skal lave et billede, der har ligget og ulmet i hovedet. Alt de nu mangler er en location til et jakkesæt på gaden. Første forsøg ved en kæmpe glasvæg viser sig at være for rodet, men andet sted i en baggade lykkes det. Thomas' ven går ned af gaden i jakkesættet. Tilfældigvis hopper han, og billedet er der. Men der er mere end bare en idé og tilfældigheder bag billedet. "Det er en kommentar til alt det her modedefotografi, der bliver lavet. Jeg synes meget af det er meget tomt. Det er bare nogle kønne modeller," siger han.

Skift til skitser

Thomas C. K. Priskorn er uddannet fotojournalist fra DJH. I dag består hans arbejde foruden almindelige fotojournalistiske opgaver af en stor del reklamefotografi. Det har været et omfattende skift. Både teknisk, fotografisk og i måden han arbejder på. På opgaverne er der som regel flere mennesker involveret. Kunder og reklamefolk deltager i planlægningen af billederne.

Fra reklamebureauerne er der ofte en skitse i forvejen, som Thomas får. "Ude på opgave skal billedet passe til den skitse, som er forberedt. Det kan lyde meget kedeligt, men det er det ikke. Det er måske ikke så meget foto, det handler om. Men mere et holdarbejde omkring en større ting end bare et billede. Det er vigtigt for mig at arbejde sammen med andre. Som fotojournalist er man mere 'lonely rider'," fortæller Thomas.

Nanobukser og lædermappen

Thomas er ankommet i god tid til Innovation Lab i Århus. Han skal lave et portræt af direktør Preben Mejer. Blikket vandrer rundt i rummene. Der er masser af sære ting. Et rødt gardin og en oversavet figur fanger hans opmærksomhed. Det er her billedet skal laves. Preben Mejer med en motorsav mellem hænderne trækker selv i et par overalls, som ved hjælp af nanoteknologi får motorsaven til at stoppe, hvis den rammer bukserne.

Thomas placerer Preben Mejer ved forhænget. Figuren har han ikke ænset, men den står ved hans side. De får taget et par billeder. Nogle med saven den ene vej og så den anden vej. Denne gang fik Thomas idéen på stedet. Andre gange opstår de bare, og så er det med at kradsede dem ned, så de kan gemmes og bruges senere. Derfor har Thomas altid en blok med sig. Det har han gjort siden gymnasietiden, hvor utallige sedler med idéer blev samlet i en lædermappe, han stadig har.

Samarbejde hele vejen

"Hvis man har en kjole på fra 'Super Smuk', synes man også selv, at man er supersmuk og render selvfølgelig rundt med et kæmpe billede af sig selv og stiller det alle mulige vegne. Det er det, den kører på. En lille smule arrogance og lidt fuck janteloven", fortæller Thomas om et projekt, han er igang med sammen med art director Martin Hvam. De arbejder ofte sammen og laver på dette projekt en bog til inderhaveren af designerbutikken "Super Smuk".

Udgangspunktet var at få en historie i billederne, så det ikke kun var en pige, der rendte rundt i en kjole. De finder både ide, model, location o.s.v. Dette er noget af det sjoveste. De er med fra ide til udførelse og har ideudviklet sammen. Målet med Thomas' fotografi lige nu er at få flere af den slags opgaver, hvor han er med i hele processen.

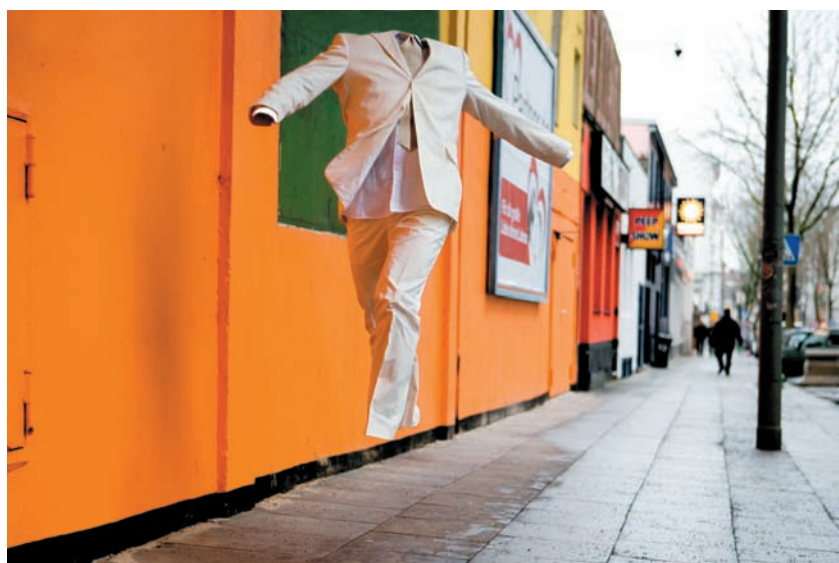
DIREKTØREN | Billedet var en bestilling på et portræt. Det var en gave at komme op på Innovation Lab, hvor de havde en masse ting stående, som kunne bruges til billedet.

Fakta om Thomas Caspar Kelvin Priskorn

Født 1976 i Århus
 Brugte gymnasiet på at lave gyserfilm på sit JVC Super VHS camcorder
 Uddannet fotojournalist fra Danmarks Journalisthøjskole i 2002
 Har udgivet bogen "silverbook" med sine fotografi i 2006. Bogen beskrives således: "A flamboyant photographic masterpiece stuffed with a fabulous mix of portrait, fashion lux cars, motorcycles and extravagant places around the world". kilde: www.priskorn.com

BILER | Ideen skulle prøves af. Thomas fik lov til at bestige Stiftens tag, imens hans ven kørte bilen rundt på pladsen. Idéen var at lave noget, der var lidt anderledes end de sædvanlige bilreklamer.

JAKKESÆTTET | Der var en, som kom op og fortalte, at han havde lagt mærke til, at der stod "peep show" i baggrunden. Han havde lavet en lille historie om, at det nok var derfor, jakkesættet var i så godt humør.

100% BMW | Thomas ville lave et billede af BMW-motorcyklen. Hans ven lånte cykel, BMV-tøj og agerede model. Billedet er lavet i Fiskergade i Århus.

SUPERSMUK | Billedet er en foreløbig skitse til en bog for designerbutikken Super Smuk.

For yderligere info:
www.priskorn.com

sannevil@mail.djh.dk
jlanghoff@mail.djh.dk

Tekst | Solveig Willum Foto | Michael Bothager

AVISEN I DET LILLE SAMFUND

NYDELIGT | De gamle officersboliger ligger med udsigt over Als Sund mellem Als og Sønderjylland.

NOSTALGISK | Der er stadig gang i fiskeriet i Sønderborg.

INDFØDT | Sniff har boet i Sønderborg hele sit 13-årige liv. Hun tager turen på legepladsen hver dag.

TRANGT | Under Chr. X's bro bor der håndværkere, der arbejder på et stort, nyt konceptbyggeri.

Her prioriteres dødsfald højest

En dag på Sønderborg Ugeavis bød på høj puls og en lettere overskredet deadline.

Sekretæren kommer trissende ind i tekøkkenet på Sønderborg Ugeavis.

"Vi mangler en harmonika!" Redaktør Jens Eilertsen kigger op fra sin lynfrokost og spørger forvirret:

"Er det sådan en 20-kroners annonce?"

Sekretæren nikker opgivende og fortsætter:

"Det er os, der har lavet fejlen, så vi er nødt til at få den med."

"Jamen, så må jeg vel lave den side om," svarer redaktøren.

Selv om avisen er afhængig af sine annoncører, har redaktøren ikke i sinde at tilsidesætte sine idealer, men når folk har betalt for en annonce, skal den selvfølgelig i.

"Det sker, at vi bliver nødt til at gå en smule på kompromis, men vi forsøger at holde den journalistiske fane højt," beretter redaktør Jens Eilertsen.

Han ved godt, at Ugeavisen ikke kommer først med de store nyheder. Derfor prioriterer avisen også lokalstoffet over alt andet. Han fortsætter:

"Det vigtigste for os er, at vores forsidehistorier er lokale, og at vi er de eneste, der bringer dem."

Fem timer til deadline

De fire journalister sidder klistret til hver deres skærm og redigerer avisen, men det er ikke altid, det hele når med.

"Dødsfald prioriterer vi

højest, det er jo sådan noget, folk vil læse. Jubilæer og nyansættelser kan vente," fortæller Henrik Rath Paulsen.

Han er ansat som journalist på ugeavisen, men derudover fungerer han også som layouter og fotograf.

"Fotografen gik på orlov for halvandet år siden. Der blev ikke ansat en ny, i stedet fik vi en journalist mere. Det havde vi mere brug for. Nu er vi med i en forsøgsordning, hvor vi er blevet til fotograferende journalister. Resultatet bliver til tider derefter."

Han smiler opgivende, mens han forsøger at ændre formatet på et kraftigt overbelyst billede.

Fire timer til deadline

Den rolige stemning på den lille redaktion brydes af et par heftige stiletter, der med rivende hast klapper hen over parketgulvet. Forbi receptionen, ned ad gangen, gennem redaktionslokalet og ind på redaktørens kontor. Den er gal med layoutet igen, er meldingen til redaktøren.

Han hæver stemmen og griber telefonen.

"Hun har ikke sendt noget

til trykkeriet, vel?," spørger han irriteret.

"Det er tredje uge i træk. Jeg ringer til Erla."

Erla Corneliussen er salgsschef på Sønderborg Ugeavis. Hun plejer at være på redaktionen, men fornuftigt nok har hun valgt

at holde sig væk denne mandag, hvor avisen skal klippes til. Det betyder dog ikke, at hun slipper for brok.

"Erla, det er tredje uge i træk, at boligavisen er sat forkert sammen, du bliver nødt til at gøre noget ved det."

– Jens Eilertsen

Det vigtigste for os er, at vores forsidehistorier er lokale, og at vi er de eneste, der bringer dem.

Efter deadline

Klokken er over deadline, men pulsen stiger stadig på den lille redaktion. Avisen er endnu ikke blevet sendt. Netforbindelsen kan ikke klare de store mængder data, der skal sendes.

"Det er jo et helt utroligt spild af arbejdskraft. Vi kan ikke lave noget. Vi skal bare sidde og stirre ind i en skærm og vente på, at hver enkelt side går igennem."

Jens Eilertsen er frustreret over at være nødt til at bruge sin tid på noget, der i grunden ikke behøvede være et problem.

Klokken ni mandag aften er hele avisen endelig fremme ved trykkeriet. To timer efter deadline.

Tekst | Tjelle Vejrup Foto | Michael Bothager

NYE UDFORDRINGER

Forbindelsen til borgerne bevares

Betingelserne for de lokale ugeaviser vil ændre sig, når storkommunerne gør deres indtog, men branchen tror på sig selv.

Før i tiden var de lokale ugeaviser mere eller mindre annoncekataloger og ikke så meget andet. Men siden har den journalistiske del udviklet sig på aviserne, og i dag er de at betragte som et vigtigt instrument i lokalsamfundene.

Jørgen Poulsen er medieforsker ved Roskilde Universitet. Han kalder den lokale ugeavis for den vigtigste kobling mellem borger og kommune.

"Hidtil har de været den eneste måde at formidle ud til samfundet, hvad der præcis sker i kommunen," siger han.

"Dermed har de en stor betydning for lokalsamfundet."

I 2007 kommer kommunesammenlægningen, og det betyder et nyt grundlag for aviserne, der før havde den lille kommune

som sit dækningsområde. Det vil medføre udfordringer, men endnu vil ingen i branchen spørge om, hvordan det vil gå med lokalaviserne.

"Men jeg tror ikke, at det vil skabe de store problemer," siger Ole Kristensen, annoncechef hos Danske Lokalaviser (organisationen for de privatejede distriktsblade), og tilføjer:

"Lokalaviserne giver en lokal identitet, og de skal nok klare sig. Især hvis de fortsætter udviklingen mod at blive mere redaktionelt vedkommende for læserne. Rent annoncemæssigt vil de muligvis miste lidt kunder ved kommunesammenlægningen. Men har byen, hvor bladet har sin base, et sundt forretningsliv, vil selv de små aviser klare sig i den nærmeste fremtid."

OVER HÆKKEN | På trods af globalisering vil der altid være interesse for, hvad naboen går og laver.

Hos to af de lokale ugeaviser, Ugeavisen Skanderborg og Omegn og så Galten Folkeblad, begge nær Århus, er den største frygt, at man mister en håndfuld annoncører, når kommunalreformen træder i kraft.

"Men fremtiden ser stadig lys ud, fordi vi er så forankrede i lokalsamfundet," siger direktør for Ugeavisen Skanderborg

og Omegn, Erik Jørgensen, der støttes af sin "konkurrent" i den kommende Ny Skanderborg Kommune, Galten Folkeblad:

"I vores lokalsamfund vil vi altid være nummer et," fastslår ansvarshavende redaktør Niels Jørgensen. Han mener også, at det journalistiske stadig skal op-prioriteres hos lokalaviserne for at bevare interessen.

"Indholdet skal være 100 procent lokalt, så vi ikke kan sammenlignes med andre gratisaviser på markedet. Og jeg tror næsten, at vores lille størrelse er vores styrke, for vi er ikke tvunget til at nå ud til store dele af samfundet. Kun det lokale, og dermed er vi særegne," slutter han.

tjellevejrup@mail.djh.dk

Tekst | Assia Awad

OVERLEV LOKALT

Ugeaviserne kan redde lokalstoffet

Lokaljournalistikken er ikke død, den kan nemlig reddes af ugeaviserne.

Dagbladenes oplag er konstant faldende, og aviser lægges sammen til at dække større regioner. Men den lokale avis er ikke snart en æra blot ifølge journalistisk lektor ved Syddansk Universitet, Lise Lyngbye.

"Jeg mener, at der stadig er et stort behov for lokalstoffet," vurderer Lise Lyngbye.

"Alle mennesker lever i et lokalsamfund, hvad enten de lever ude på landet eller i en storby, så er de en del af et lokalsamfund. Det er vigtigt for langt de fleste at vide, hvad der foregår det sted, man har valgt at slå sig ned. Både hvad angår små lokale begivenheder, men også hvad angår politiske beslutninger, der gør det muligt for borgerne at deltage på et demokratisk plan."

Dækker ikke lokalsamfundene

De lokale dagblade er ikke længere rigtigt lokale. Mange aviser er blevet lagt sammen, og de dækker derfor et stort område

med mange lokalsamfund, og deres dækning af det enkelte lokalområde er derfor i bedste fald yderst overfladisk, og i værste fald er den der slet ikke. Dagbladene sætter ikke mere dagsordenen ude i lokalsamfundene. Desuden har gratisavisernes indtog gjort, at mange læsere er blevet vænnet til, at man ikke behøver at betale for avisen.

"Jeg tror, at gratisaviserne med tiden overtager dagbladenes rolle. Det bliver dog uden det lokale stof, fordi det dels er alt for dyrt at have en masse lokalredaktioner siddende, og dels er gratisaviserne først og fremmest interesseret i de læsere, der er gode forbrugere, og det er ikke ude på landet, man finder disse," mener Lise Lyngbye.

Opgrader ugeaviserne

Lise Lyngbye mener, at man i stedet skal fokusere på de cirka 300 ugeaviser, der udgives i Danmark. De bliver læst af omkring

81 procent af den voksne befolkning og af alle aldersgrupper og indkomslag. Som de fungerer nu, er en meget stor del af ugeavisernes stof dog ren reklame.

"Hvis dagbladene er smarte, opgraderer de de yderst populære lokale ugeaviser til egentlige lokalaviser og supplerer eventuelt med en hjemmeside, hvor man kan lægge "breaking news" på," siger hun.

Lise Lyngbye tvivler på, at markedet er parat til en rent internetbaseret lokalavis, fordi der er mange ældre mennesker, der læser lokalaviser, og de bruger sjældent internettet. Desuden er der heller ikke mulighed for at putte nær så mange reklamer på en hjemmeside som i et trykt medie, og annoncerne er en meget populær del af ugeaviserne.

assia@mail.djh.dk

Tekst | Mette Voss

RUNDT LOKALT

Lokalstof er mere end bankospil

Der skal perspektiveres og bredes ud, når man laver lokalaviser, for læserne vil også vide noget om resten af landet.

Lokaljournalistik er ikke kun et portræt af fru Hansen med de mange katte eller nyheden om en ny cykelsti. Lokalsamfundet er ikke det eneste, folk interesserer sig for, og det er vigtigt at gøre sig klart, når man skriver til en lokalavis.

"Vi skriver ikke kun historier om folk fra Holstebro, men i allerhøjeste grad historier for folk fra Holstebro," siger Lene Jensen, redaktionssekretær hos Dagbladet Holstebro-Struer.

"Man kan ikke perspektivere for meget. Vi sætter grænsen ved at perspektivere til hele verden, men vi går gerne udenfor vores egne kommuner."

Lene Jensen mener også, at det er vigtigt, at avisen sammenligner det lokalområde, den skriver om med andre områder af samme størrelse.

"De er jo på en måde vores konkurrenter, så derfor er det vigtigt at vide, hvordan det går

hos dem," siger Lene Jensen.

Udfordringerne

Mange lokalaviser har hovedsæde i de større byer. Derfor er det en stor udfordring at komme ud til forstæderne og få nogle historier med derfra.

"Vi skal for eksempel skrive om det politiske stofs betydning for hele området og ikke kun for Holstebro, og det er da en udfordring at komme hele vejen rundt," siger Lene Jensen.

Det er heller ikke altid let for Dagbladet Holstebro-Struer at finde cases i lokalsamfundet. Mange er bange for at få kommentarer med på vejen, når de har været i avisen.

"Mange mener ikke selv, at de er repræsentative til at fortælle om deres situation. Det er ikke meget svært, men heller ikke let at finde cases," siger Lene Jensen.

voss@mail.djh.dk

UDENFOR

Tekst | Casper Dall Foto | DR arkiv

PORTRÆT

Fra go' morgen til go' aften

Hun har næsten prøvet det hele. Hun har været vært på radio- og tvprogrammer. Og nu skal hun stå i spidsen for en af de største satsninger i Danmarks Radios historie. Louise Wolff er ikke bange for udfordringer.

"Og det er dit endelige svar?"

Louise Wolff var ikke et sekund i tvivl, da hun fik tilbudet om at være makker med Peter Kjær, tidligere vært på "Hvem vil være millionær?". Hun slog til. Og dermed sagde hun ja til at være frontfigur i en af de største satsninger i Danmarks Radios historie.

"Niveauet er virkelig lagt højt. Jeg håber meget, at jeg kan vokse med opgaven, men det bliver rigtigt spændende at prøve at lave rigtig nyhedsjournalistik til tv," siger en spændt Louise Wolff, der de sidste to uger har arbejdet både på "Go' Morgen P3" og om eftermiddagen på det nye tv-program.

"Det bliver en fornøjelse at komme frisk og veludhvilet på arbejde," smiler hun.

"Velkommen hjem" kommer programmet til at hedde, og det har premiere den 1. januar.

Gruppearbejde på DR Ung

At Louise Wolff i en alder af 28 år skulle være ankerkvinde på DR's nye flagskib, lå langt fra i kortene, da hun mange år tidligere startede med at læse medievidenskab på Aarhus Universitet.

"Jeg kunne godt skrive en opgave om Habermas, men det, jeg

DR-DUO | Louise Wolff skal sammen med Peter Kjær byde danskerne "velkommen hjem", når de går på skærmen 1. januar i DRs nye tv-satsning.

virkelig ville, var, når vi arbejdede i grupper," husker hun.

Da hun undervejs i studiet skulle i et praktikforløb, ville skæbnen, at hun endte på DR Ung, hvor hun sammen med

blandt andre Jan Elhøj og Adam Duvå Hall startede radioprogrammet "De professionelle".

"Praktikforløbet var som at lave gruppearbejde hele tiden. Vi havde heste i studiet og lavede

oktoberfest. Vi fik virkelig lov til at give den gas, og selvom det kan lyde mærkeligt, så giver det altså noget andet, at man har en hat på i studiet. Det lyder banalt, men vi gør det mere levende, og det kan lytterne godt mærke," siger Louise Wolff.

gere ungdomsprogram på TV2, manglede en vært, og Louise Wolff var udset til at fylde den rolle ud. Det gjorde hun i to sæsoner.

"Jeg ville gerne brede mig lidt mere ud. Jeg havde aldrig tænkt, at jeg kun ville lave tv, men nu bød muligheden sig, så jeg slog til."

For hende var det langt fra altafgørende at komme på tv.

"Det var vores gæster, der skulle gøre programmet fedt.

I sommeren 2005 stoppede tv-eventyret for denne gang. I stedet blev det igen P3, der trak. Denne gang til tjansen som vært på "Go Morgen P3". Dagen startede, når vækkeuret lød kl. fem om morgenen, og sluttede cirka omkring middagstid.

"Jeg lærte aldrig at gå tidligt i seng, så jeg var tit lige nødt til at snuppe en eftermiddagslur," griner Louise Wolff.

Som en af de første stemmer P3's flere hundrede tusinde lyttere hver morgen hører, har Louise Wolff fået mange kommentarer.

"Det er utroligt, så mange sms'er og mails vi får på redaktionen i løbet af en udsendelse. Det er hyggeligt, at vi på den måde er interaktive med vores lyttere. Lytterne er virkelig oppe på dupperne og fanger os, når vi siger noget forkert", fortæller Louise Wolff.

Op på tæerne

"Det er nemmere at spinde noget hyggeligt om morgenen ud fra nogle aviser. Men jeg skal alligevel stå tidligt op, når jeg første gang skal interviewe Anders Fogh Rasmussen," siger Louise Wolff.

Heldigvis har hun rutinerede Peter Kjær ved sin side.

"Han forstår virkelig at holde en pause, når der skal holdes en pause. Jeg kan lære utroligt meget af ham. Og han vil få mig op på tæerne. Så må jeg forsøge at tilføre programmet noget spontanitet og uerfarenhed," siger Louise Wolff.

Aldrig blevet færdig

Efter praktikken var det meningen, at hun skulle tilbage og fortsætte sit studie. Sådan gik det ikke. I stedet blev Louise Wolff tilbudt fastansættelse på DR, og det tilbud tog hun imod.

Siden begyndte hun på diplomuddannelsen på DJH, men heller ikke den fik hun fuldført.

"Jeg burde jo nok gøre det på et tidspunkt. Og jeg har da også planer om engang at få gjort det færdigt. Jeg har fået lavet noget af et kludetæppe uddannelsesmæssigt. Men heldigvis har jeg aldrig oplevet det som et problem, og jeg har heller ikke hørt nogle af mine kolleger beklage sig," fortæller Louise Wolff.

Videre til fjernsynet

"Det lød bare pisseskægt." Igen var hun ikke i tvivl. Hun ville lave tv. Rundfunk, et tidli-

TA' BUSSEN - LINIE 888

KUN 120 KR.

For studerende og seniorer fra mandag til torsdag

ÅRHUS
ROSKILDE
KØBENHAVN

Rejsetid ca. 3 timer
Afgang fra Århus
rutebilstation

Tlf. 70 210 888
Online booking:
www.linie888.dk

Abildskou ^{A/S}

Tekst | Tjelle Vejrup Foto | Michael Bothager

NYE NYHEDER

24-7 | TV2 NEWS lancerer nyheder døgnet rundt fra fredag den 1. december - med premiere klokken 12.

Vi er hverken BBC eller CNN

Om godt en uge åbner TV2 op for sin næste store satsning. Danmarks første live, 24-timers nyhedskanal: TV2 News.

"Er Danmark overhovedet stor nok til det?" Det synes at være den gennemgående holdning blandt skeptikerne - her en uge før TV2 News går i luften. Vi kender alle BBC, CNN, Sky News og Al-Jazeera, som i døgn-drift holder øje med verdenssituationen. Skulle TV2 kunne kopiere disse mediestormagter? Og er danskerne interesserede i en sådan kanal?

Ja, siger Mikkel Hertz, chef for den ny kanal, og Michael Dyrby, nyhedschef på samme kanal.

"Medieverdenen har ændret sig meget over de seneste år," siger Mikkel Hertz. Han mener ikke, at forbrugerne stiller de samme krav som for blot en håndfuld år siden til hvor og hvordan, de vil have nyheder serveret.

"Undersøgelser viser, at vi får flere og flere seere på Nyhederne. Men i stedet for, at alle seerne sætter sig ved skærmen klokken 19 som førhen, vælger de nu at sprede sig ud over hele dagens sendeflade," forklarer Mikkel Hertz.

"Folk vil have nyheder i stor stil, men de vil selv kunne bestemme tidspunktet, de ser dem på," konkluderer kanalchefen, der ser kanalen som en pendent til internettet, hvor modtagerne længe har kunne gå til og fra nyhedsstrømmen, som det passer dem.

Inspireret men ikke kopieret

Ideen til TV2 News er ikke brygget på en dag. Allerede sidste år begyndte man at udvikle ideen for så at lade den ligge i dvale i et stykke tid. Da TV2 fik ny ledelse

i foråret 2006, blev folkene bag kanalen bedt om at udvikle et præcist koncept.

En af de mest energiske og ivrige tilhængere af nyhedskanalen er Michael Dyrby, der får en gammel drøm opfyldt gennem TV2 News.

"Jeg er selv nyhedsjunkie. Jeg vil hele tiden følge med, og jeg mener, at når noget er en nyhed, så skal det ud med det samme og ikke vente til 19-nyhederne," siger han.

"Jeg har derfor også altid været dybt fascineret af kanaler som CNN og BBC News og deres måde at levere nyheder på. Live og døgnet rundt, hvilket jeg også længe har drømt at komme til at lave, så det her er ret fantastisk," jubler Michael Dyrby.

Hverken han eller Mikkel Hertz vil dog høre tale om, at TV2 News skal til at konkurrere med de internationale kanaler. De udenlandske kanaler er nødt til at vinkle alle historier til hele verdens befolkning, mens TV2 News kun er til danskerne.

Hjælp udefra

Det var en hård proces at udvikle en ny kanal fra bunden, især med så kort tid til det som TV2 News har haft. Det hele er sket på bare et halvt år.

"Det har været hektisk, og der er spænding lige til det sidste her så kort tid før deadline," siger Michael Dyrby, der ikke helt kan bestemme sig for, om han glæder sig til premieren eller frygter den.

Udviklerne af nyhedskanalen har fået hjælp fra især engelske eksperter, ligesom også værter og redaktører har været sendt

udenlands for på egen hånd at opleve, hvordan livet går sin gang hos redaktionen på en 24-timers nyhedskanal.

Kanalerne skal være nationale

Kritiske røster mener ikke, at der er plads til en nyhedskanal i Danmark. Markedet er ganske enkelt for snævert.

"Der vil sgu altid være kritiske røster," fnyser Michael Dyrby og fastslår:

"Da TV2 blev lanceret i tidernes morgen, skete det jo også med kritiken, 'Der er ikke talent nok i Danmark til mere end én tv-kanal,' det bekymrer vi os altså ikke om."

Luftbilleder er det fedeste

Et af kanalens mediestunts består i erhvervelsen af en helikopter til live-dækningen af nyheder. Et hidtil ukendt fænomen på dansk tv og dermed også noget, der har vakt ekstra stor opmærksomhed i medierne.

Mikkel Hertz fremhæver de praktiske forhold omkring denne helikopter og påpeger, at den, samt alt stationens andet nyerhvervede udstyr, ikke kun vil gavne TV2 News, men hele firmaets nyhedsflade.

Michael Dyrby har dog et lidt andet syn på det, at kanalen har sin egen helikopter:

"Hvorfor vi har den? Fordi det da er det fedeste i verden at have en helikopter! Desuden er det bedste, man kan få jo luftbilleder af situationer. Det er superdramatisk. Og så er den jo talk of the town," siger han veltilfreds.

tjellevejrup@mail.djh.dk

Tekst | Rasmus Lybæk

DJÆVLENS ADVOKAT

Træning i gode forklaringer

Trine Gregorius har skiftet side. Hun medietræner politikere og ledere til at klare sig bedre som kilder blandt journalister.

Medietræning bliver mere og mere udbredt blandt Danmarks topfolk. Ifølge journalist og medietræner Trine Gregorius er det en god ting for begge parter. For den form for træning, som blandt andre hun tilbyder, går ud på at lære kilden at servere en god historie. En historie, der er god for dem selv, og som samtidig sker på pressens betingelser.

Selvkritik

"De skal lære at have et kritisk syn. Er det, du vil fortælle, interessant nok for pressen?"

spørger Trine Gregorius sine kursister. Hun mener, at hvis en artikel kommer ud med en dagsorden til fordel for enten kilden eller journalisten, så er det, fordi én af dem ikke har forberedt sig og gjort sit hjemmearbejde godt nok.

Journalister er afhængige af deres kilder - og omvendt. De er populært sagt det stik, som kilden sætter sin kontakt i for at få udbredt sit budskab.

Afmystificering

Medietræning handler om at finde essensen i sin historie og lære at formidle den.

"For kilden handler det ikke om at snøre journalisten," pointerer Trine Gregorius, der aldrig nogensinde vil medietræne én eller anden firmaleder, som skal have solgt et dårligt produkt, eller som vil dække af for en fejl. Hun sorterer i folk og vælger forbryderne fra, fastslår hun.

Disse folk er mennesker med fremskudte poster inden for det offentlige og det private - altså en broget skare. Derfor er det nødvendigt at sortere.

Hun vil gerne have afmystificeret fordommen om, at medietræning er djævelens redskab og

urimelig spionage, som kun er sat i verden for, at kilden får solgt sit budskab på bekostning af journalistens historie.

Vi kan stadig komme bagved

Et medietræningskursus foregår ved, at Trine Gregorius samler et mindre hold, der bliver trænet dag ud og dag ind, fra morgen til aften. De snakker om, hvordan pressen arbejder. Hvordan journalister indsamler stof og interviewer. Men en dygtig journalist vil stadig kunne komme bag en

medietrænet kilde, mener Trine Gregorius.

"Hvis det handler om politikere, skal man prøve deres synspunkter af. Lad være med at give op, men hold fast," beordrer hun.

- Trine Gregorius

Denne vedholdenhed kan selvfølgelig kun ske på basis af, at man er forberedt til tænderne:

"Hav gode argumenter parat, og afprøv dem hjemmefra," siger Trine Gregorius.

Pengene værd?

Medietræneren mener, at hendes lærdom har hjulpet mange af kunderne. De er blevet mindre bange i interviewsituationer af to grunde. For det første ved de mere om, hvad det at blive interviewet indebærer, og for det andet har de lært, hvad det vil sige at levere deres budskab nøjagtigt.

Men hun vil ikke fortælle præcis, hvad et kursus hos hende koster. I stedet griner den garvede journalist, og tilføjer:

"Det er dyrt... måske. Men alt er jo relativt."

lybaek@mail.djh.dk

Tekst | Martin Justesen

HERRELECTURE

Man behøver ikke være gladere for sex end så mange andre

På Rapport er stemningen ikke så selvhøjtidlig. De ved godt, at stillingen ikke ligefrem imponerer.

Det er ikke ligefrem fordi, de skilter med det. Og i butikkerne står bladene da heller ikke side om side med Se og Hør, Fokus, Q og de andre uskyldige blade, som Aller udgiver. Men ikke desto mindre er det rent faktisk samme concern, der har blade som Rapport, Express og Pige-special under vingerne.

"Vi ligger nok nederst i hierarkiet i magasinbranchen," siger Jan Nielsen, der er chefredaktør for mandebladene.

Forfulgt af retssystemet

"Det er svært at arbejde her og samtidig være selvhøjtidlig," forklarer Jan Nielsen.

"Det er jo ikke noget, man imponerer kolleger med. Man skal have et stiltfærdigt temperament og hvile i sig selv," siger han og tilføjer, at man ikke skal arbejde for mandebladene, hvis man har behov for anerkendelse.

Men ikke desto mindre er bladene forholdsvis populære. I hvert fald bliver der solgt så mange, at det kan løbe rundt. Der er også råd til at betale de bøder, som de indimellem bliver

dømt til.

Ifølge Jan Nielsen rækker bladenes lave anseelse helt ind i retssystemet. De lavede på et tidspunkt en artikel om, hvor nemt det er at manipulere med billeder. For at illustrere det bragte de Lotte Heises hoved på en nøgen kvinde krop. Det kostede dem 60.000 kroner.

"Eksempler på billedmanipulation er jo noget, man ser jævnligt i andre aviser. Men der er ingen, der forsøger at retsforfølge dem," siger han.

Ingen praktikanter

Jan Nielsen er den eneste, i den fire personers store redaktion, der er uddannet fra DJH. Det blev han omkring 1968. Siden har han arbejdet i provinsen og på BT. Selvom resten af redaktionen har vidt forskellige baggrunde betragter de sig stadig som journalister. En af dem er sågar kvinde.

"Det er jo et spørgsmål om, hvor kønnet stopper, og personligheden begynder. Jeg ved ikke, om hun arbejder meget anderledes end de andre. Jeg kan ikke se

nogen forskel," siger Jan Nielsen.

Det er da også begrænset, hvor meget medarbejderne selv rapporterer fra soveværelserne. Deres opgave er nemlig at redigere de artikler og fotos, som freelancere sender ind. Det er også derfor, at de ikke længere har praktikanter.

"Vi kan ikke lære dem nok, simpelthen fordi vi kun redigerer," forklarer Jan Nielsen. Sidst de havde praktikanter var i midten af 90'erne. Men der var kun en eller to ansøgere, og det var som regel deres anden prioritet.

Prøve grænser af

Det sker, at de bliver kontaktet af folk, der gerne vil medvirke i artikler. Blandt andet har en 60-årig dame kontaktet dem, fordi hendes fysioterapeut havde komplimenteret hendes udseende. Hun ville gerne være nøgenmodel for at vise, at det ikke kun er de helt unge, der kan være flotte.

"Problemet er jo ikke, at voksne kvinder ikke kan være tiltrækkende. De er ofte bare mere private," fortæller Jan Nielsen.

"Der er de unge piger ander-

MUNTRE MAGASINER | Der er ansat fire journalister på Allers mandeblade.

ledes. Det er ofte, når universiteterne starter, at vi hurtigt får fem nye nøgenmodeller. De er flyttet hjemmefra og skal ikke længere tage hensyn til naboer og familie. De skal ud og prøve grænser af."

Almen interesse for sex

Man skal være nysgerrig og have en rimelig interesse for sex, hvis man skal arbejde på mandebladene. Det mener Jan Nielsen.

"Men man behøver ikke være mere glad for sex end så mange andre," siger han.

Han mener, at omgangstonen på redaktionen er meget lidt seksuelt ladet, fordi der ikke er så meget, man kan hidse sig op over.

"Det er et arbejde, og langt hen ad vejen er det teori. Praksis er jo noget helt andet," siger Jan Nielsen, der ikke mener, at det påvirker ens privatliv.

"Det, vi formidler, er en slags drømmeverden. Hvis man skal bruge erotiske stimulanser, er der ikke noget, der er kedeligere end det, man selv lever i," fortæller han.

martinjustesen@mail.djh.dk

Tekst | Laust Johan Deleuran

JOURNALISTIKKENS FREMTID

Kun de hurtige og de analyserende overlever

En stadig større spændvidde i den journalistiske arbejdsform er at vente i fremtiden, mener ekspert i mediehistorie.

For lidt under femten år siden dømte eksperterne næsten enstemmigt papirmediet til døden, i anledning af internettets fødsel og it-boom'et. I dag lever papirmediet tilsyneladende stadigvæk i bedste velgående. Men det papirløse samfund er tættere på end nogensinde før, ifølge flere eksperter.

Niels Bøttger-Rasmussen fra Institutet for Fremtidforskning var i januar med til at skabe en liste over zombier: Ting, som måske er væk om 15 år. På listen finder man både fastnettelefoner og postkasser – og dagblade.

"Avisen er under kraftigt opbrud og dens fremtid er usikker. Den klassiske avis, vi kender nu, som Berlingske Tidende, overlever ikke," siger Niels Bøttger-Rasmussen til Illustreret Bunker.

Hvis de store aviser vil overleve, skal de, ifølge Niels Bøttger-Rasmussen, forvandle sig til mediehus – og formidle alt på alle medietyper.

Papiravisernes død

Finn Obbekær, afdelingschef i informationsafdelingen i Grafisk Arbejdsgiverforening, tager profetien skridtet videre:

"Internettet er fremtiden, og papiraviserne vil dø," siger Finn Obbekær.

Papiravisen overlever stadigvæk på grund af papirmediets håndgribelige gennemslagskraft. Men ser man ti år ud i fremtiden, mener Finn Obbekær ikke, at der vil være mange printbårne aviser tilbage.

"Skærm- og computerteknologien vil være så stærk, hurtig, mobil og håndterbar, at den overtager papirmediets stærke egenskaber," pointerer han. Til den tid er det slut med papir og tryksværte.

Nye medieroller

Ifølge Erik Lund, ekspert i mediehistorie og afdelingsleder på Danmarks Journalisthøjskole, er det almindelige mennesker

bliver udviklingen dog knap så revolutionerende. Han mener ikke, at nye medier afskaffer de gamle. De skaber bare nye roller.

"Rigtig mange aviser er i øjeblikket ved at forstå, at hvis de skal overleve, skal de kvalificere den information, der kommer i de hurtige, elektroniske medier. De skal tilbyde analyse og perspektivering ud fra et holdningspunkt," mener Erik Lund.

Og det er netop holdningspunktet, der bliver omdrejningspunktet for fremtidens avis. Den brede, almene avis vil forsvinde til fordel for den fokuserede, dybdegående nicheavis.

Den store opgave

Niels Bøttger-Rasmussen fra Institutet for Fremtidforskning mener, at sociale medier, såsom online-leksikonet Wikipedia, er et klart tegn på, hvordan fremtidens udvikling vil påvirke den journalistiske arbejdsplads. Her er det almindelige mennesker

uden journalistisk baggrund eller uddannelse, der laver journalistisk arbejde.

"Meget af internettets indhold er skabt af amatører – på et forbløffende højt kvalitetsniveau," siger han.

Det skaber øgede krav til fremtidens journalister. Erik Lund, ekspert i mediehistorie, er enig med Niels Bøttger-Rasmussen.

"Der er helt givet folk, der vil overflødiggøre journalister. Det er den store opgave, journalisterne skal se i øjnene."

En stadig større konkurrence vil præge fremtidens journalistiske arbejdsmarked. Journalisten skal levere hurtig og kvalificeret information til de hurtige medier. Men han skal også kunne levere dybdegående og analyserende journalistik til de langsommere nichemedier, ifølge Erik Lund. Der bliver altså tale om to typer af journalister – de hurtige og de dybdegående.

Den enkelte journalist bliver dog ikke begrænset til kun én af rollerne. Erik Lund håber på en konstant rotation i journalistfaget. For, som han siger, kan ingen holde til et helt liv med syv-linjers nyhedshistorier. Men den rotation vil kræve endnu mere af journalisterne.

"Derfor vil fremtiden også komme til at stå i efteruddannelsens tegn," fortæller Erik Lund, og fortsætter:

"Det er ingen tilfældighed, at DJH har fået et nært samarbejde med Den Journalistiske Efteruddannelse og Centeret For Journalistisk Efteruddannelse. De to institutioner vil nok blive smeltet sammen til et samlet journalistisk kompetencecenter. For det er det, det drejer sig om. At give journalisterne de kompetencer, der er nødvendige, for at de kan klare den store spændvidde, fremtiden kræver."

ljdelauran@mail.djh.dk

Tekst og foto | Jesper Langhoff (JL) og Sanne Vils Axelsen (SVA)

STUDIEREJSE

Berlin

Hauptbahnhof Berlin - udstigning. Fotojournalisterne fra 2. semester på Danmarks Journalisthøjskole er på studietur i Berlin, som en del af et magasinforløb. Seks dage til at lave én selvvalgt historie. Og selvom ugens historie er det primære, følger kameraet dem overalt. Parate til at fornemme alt, hvad de finder på deres vej. Når de er alene, går to og to eller i flok. På gaden, i metroen, i bussen, på museum. Overalt, hvor ugens oplevelser fører dem hen, kan man finde dem. Mænd og kvinder med kameraet uden på tøjet.

Det er den første aften i Berlin. Rulletrappen fra dybet

kører i det uendelige. To af fotojournalisterne står og kigger ned. De smiler og lukker øjnene. De mærker den varme luft fra de støjende gange og tunneller.

“Duften er ligesom en gammel ven, der fylder en med forventningerne til, hvad der snart kommer,” siger den ene til den anden: “Som at vende hjem, når en storbys metro første gang på en rejse tager imod.”

Hjemme igen. Magasinet er afleveret, og efter en god og lærerig studietur vender vandringerne i Berlins gader tilbage.

jlanghoff@mail.djh.dk
sannevils@mail.djh.dk

DET SIDSTE MÅLTID (JL) | Kl. 13:22 - 1. november 2006

TURMSTRASSE U-BAHNSTATION (JL) | Kl. 10:53 - 28. oktober 2006

ROSA-LUXEMBURGER-STRASSE (SVA) | Kl. 14:07 - 1. november 2006

ALEXANDERPLATZ (SVA) | Kl. 19:20 - 31. oktober 2006

METROEN (JL) | Turister fra New York

MARZAHN (JL) | En "Kleiner Feigling" efter frokost

Tekst | Margreeth Fernhout Weblog | www.margreeth.nl Foto | Morten Pedersen

STAYING IN TOUCH

Keeping your friends and family posted

It is logical that a student abroad feels a little homesick from time to time. But what about the relatives left behind? An easy way of making them miss you less is staying in contact via a weblog.

What would a student abroad be without internet? Lonely? Bored, because of all the money used for letters and international phone calls? Or interesting, because of all the stories he can tell at the same time when he gets back home?

To me, being abroad would be a totally different experience without internet. E-mail is an easy and very cheap way to stay in contact with your family and friends, but my weblog is my main way of keeping 'back home' posted. And I am not the only one, quite a few international students have a weblog.

The word 'weblog' was invented by Jorn Barger in 1997, a weblogger from the United States. He is one of the early adapters, but the phenomenon existed more or less already in 1994. The verb 'to blog' comes from another weblogger from the United States, who in 1999 in his weblog jokingly divided the word weblog in two words: we and blog.

Alyssa Julie (alyssa03.livejournal.com) started her weblog to stay in touch with her family and friends.

"I post a lot of pictures, I like doing that."

But now Alyssa also uses her

WRITING HOME | Tell those at home what you are up to. A computer and the internet is all you need to get started.

weblog for getting rid of her frustrations and from time to time an update about what is going on in the world.

Dylan Quinnell (www.adventure-madlad.blogspot.com) got inspired by a friend who uses his weblog a lot.

"He encouraged me to start and a couple of weeks ago I finally did. It is easier than sending chain e-mails to everyone about what I am doing."

Both Dylan and Alyssa hope to continue their weblog after they have returned to New Zealand and Canada.

"It depends on the time I have. It does not cost a lot of time, but you still have to do it. And I would like to receive comments, because that proves more or less that I reached my aim: to make people think. If no one comments I will probably quit it," says Dylan.

What to do

If you would like to make a weblog with a little more audience than just your friends, there are a few things that are important.

- Choose something that returns in almost every entry, so your reader can recognize it. This can be using the same topic all the time, always start with a quote or the same structure for every entry. Be creative, look for something that makes your weblog different.

- Make your weblog personal. Write about your thoughts, something people did not know about you. And dare to be honest, very honest. Yes, you have to be aware that it is public, but still. If you say things that other people do not dare to say, you are different.

- Avoid writing more than 500 words at the time. You have to be an excellent writer to make people finish the story. Aim at somewhere around 200 words.

- Illustrate your stories with pictures if possible. Make sure your pictures are not too big to avoid long waiting times while the picture is loaded.

- In order to attract more visitors, comment on weblogs with a lot of visitors and leave your website address behind. Of course you need to post something useful, because no one will read the blog of a spammer.

margreeth.fernhout@gmail.com

Tekst | Dylan Quinnell

MARCHING FOR THE END OF RASISM

Fighting racism one step at a time

By the flickering light of beeswax candles they gather. Stirred on by a few speakers and songs about sunshine after the rain the mass flowed past the Rådhus, town-hall. The final destination of the peaceful march was the site of a recent, racism inspired, bomb attack on the Somali Family Centre.

This march, organised by the Danish Anti-Racist Network, runs every year on November 9th. Next year will be the 60th it has done so. It is run on this exact date to commemorate the 1938 Night of Broken Glass or Crystal Night in which Nazi supporters attacked Jewish houses and synagogues.

The idea behind the march is to stand up to racial division and show solidarity amongst people of all nations. One of those present at the march is Hans Verner. He is a member of the anti-racist

network and according to him there is a growing problem with Nazis in Denmark.

"They attack meetings and lately the Somali centre," he says. Two months ago a bomb went off outside the Somali Family Centre.

An extra aim of this year's march was to show solidarity with the Somali community after the attack. No one was injured but the building was damaged. Abdul Rashid, secretary of the centre, thinks that it was intended to scare the Somali community, and he labels the people who placed the bomb as cowards. To him the anti-racism march was about Danes and immigrants coming together and believed it was a very positive step.

Line Høeg Jensen, 22, another member of the anti-racist network and part of the march,

argues that in some ways the current situation in Denmark is like Nazi Germany.

"Immigrants are considered second class citizens, we even draw little cartoons off them like Nazis did then."

When asked how she believes misunderstandings and racism can be overcome she said that there need to be more mixing of Danes and immigrants, "in areas where there is most mixing there is less racism," she claimed.

An impressive group of about 200 Danes, Africans and Arabs of all ages gathered to march together this November night. Some had heard by word of mouth, others became curious when they spotted the torches. One of the youngest was a Palestinian boy of about 14 years who was there to oppose racism. On the other end of the scale was 50 year old Ulla Bowadt. A friend of

hers was hurt when a racist group attacked a leftist political meeting last autumn.

"It's not good if you can't meet in peace," Ulla Bowadt believes and also adds that, "In World War II Danes helped Jews, I fear we are losing this mentality."

In Ulla Bowadt's opinion the Danish society seems to be increasingly reluctant to accept immigrants.

Some of the marchers also had ideas of how racism and especially the race related divisions in Denmark can be overcome. Danish student Michael, 28, says there needs to be more communication with immigrants, to make them feel part of the society. His friend Sidsel, 22, suggests that:

"Danish students should move to Gellerup, so it's not such a ghetto."

A Somalian student says that "one way for people to integrate is through sports or friends, like at school."

Some of the marchers such as Iranian men, Moses and Mosen, believe that the government needs to accept their responsibility for the problem before it will get any better.

After walking for about half an hour everyone gathered at the sight of the bomb blast and stood together believing that by doing so they can overcome this problem that has faced humanity throughout much of history. At the same time they remembered victims of a past tragedy. It may seem that their march didn't achieve much but they are trying their best to fight racism one step at a time.

adventuremadlad@gmail.com

Tekst | Lise Rønfeldt Bagger Foto | Sanne Vils Axelsen

KLUMME

Forsvarstalen jeg nægter at holde

"Behandl dine kilder ordentligt." Jeg stirrede vantro på Informationens fedtede glasrude. Der hang et skilt med dette budskab, da jeg startede på DJH for snart halvandet år siden. Jeg kunne ikke forstå, at det var nødvendigt at gøre journalistspirer - og voksne mennesker, opmærksomme på noget så åbenlyst. Men jeg skulle blive kloge.

Vi er alle afhængige af, at vi som journaliststuderende betragter hinanden som kolleger. Vi skal i kontakt med et hav af kilder, og vi råder i bund og grund over samme kildenet. Det giver sig selv og er så banalt, at det ikke burde være nødvendigt at ofre klummeplads på det.

Men det er ikke særlig befordrende for entusiasmen, at indledningen over telefonen "Hej, jeg hedder Lise Rønfeldt Bagger, og jeg er studerende på Danmarks Journalisthøjskole, og jeg er..." afbrydes af et suk i den anden ende af røret, når jeg nævner skolens navn. Jeg har oplevet at kontakte ekspertkilder, der kategorisk nægter at tale med DJH'ere på grund af dårlige erfaringer med studerende fra skolen. Og det er da skræmmende, at kilderne lægger vægt på, at det er fordi, jeg repræsenterer dén institution. Interviewet er ødelagt, inden det begyndte - fordi tidligere studerende i røret ikke overholdte basale grundregler.

En ekspertkilde forklarede mig, at hun var blevet ringet op af studerende, der ikke vidste, hvad kilden skulle bruges til, endsige havde undersøgt, hvad den pågældendes kompetenceområder var. Det er bare ikke godt nok. Og jeg bliver så pinligt berørt, at mine tæer ikke kan rettes ud de første par timer. Endnu mere pinligt bliver det, når jeg halvhjertet forsøger mig ud i en forsvarstale, jeg nægter at bruge tid og energi på. Som det slet ikke burde være nødvendigt at holde.

En forsvarstale om, at jeg hverken kan eller vil forsvare eller blive stillet til regnskab for, hvordan andre studerende agerer. Men eksperterne er én ting. Noget andet er erfaringskilderne.

På et tidspunkt kom der en mail til studerende på min årgang fra Kræftens Bekæmpelse.

Budskabet var, at organisationen var træt af at blive kontaktet af journaliststuderende: "Desværre har der været en tendens til, at de studerende henvender sig og beder om "et menneske i krise - jeg har deadline mandag, og du skal være fra Århus-området." Altså uden den fornødne empati og forståelse for, at de skriver i et forum, hvor tonen er omsorgsfuld, og temaerne er liv og død." Jeg håber for andre, at I vil blive forskånet for at modtage sådanne mails. Jeg ved, at jeg skal show'e og ikke tell'e - men jeg kan ikke beskrive, hvilken følelse jeg får indeni over, at det kan finde sted.

Kildeetik handler ikke om, at man ikke skal være kritisk over for kilder, vedholdende i spørgsmål og så videre. Slet ikke. Og kritisk stillingtagen har intet at gøre med at fravælge etikken. Interviewpersoner, case, kilder. Kært barn har mange navne. Men bare lige for the record - det er altså mennesker, vi interviewer. Det kunne være fantastisk, hvis jeg en dag får en kilde i røret, der gerne vil interviewes, fordi hun tidligere har haft så positive oplevelser med DJH-studerende.

Hvis vi ikke strammer op, er det vores egen skyld, at kilder kan have et mistroisk syn på journalister og kræver citater til genlæsning. Vi skal ikke ødelægge mulighederne for hinanden. Og jeg gider slet ikke undskylde for medstuderendes mangel på etik.

Skiltet fra Informationen er blevet fjernet. Men det burde nok hænges op igen - eventuelt med en enkelt tilføjelse: "Behandl dine kilder ordentligt - eller find en anden uddannelse."

bagger@mail.djh.dk

Tekst og idé | Sisse Lund Harder

TRENDY ARTIKEL

Livet skal leves og bruges

Cecilie Frøkjær og Jane Aamund har gjort det. Benny Andersen og Johannes Møllehave har gjort det. Nu rider Illustreret Bunker med på samtale-bølgen og præsenterer: Samtale-artiklen.

Sidste års helt store julegave-hit var samtale-bøger, hvor to kendte samtaler om livet. Vejr og vind kom på skrift til glæde og begejstring for de fleste. Illustreret Bunker har nu taget teten op og præsenterer hermed samtale-artiklen. To studerende fra DJH debatterer, ytrer og sludrer om alt mellem himmel og jord ved hjælp af små stikord fra skribenten. De to debattører er Malene Koops Grønberg og Tine B. G. Christensen, begge fra 2. semester. Så læn dig tilbage og nyd et par guldkorn, du ikke kan være foruden.

Kvinder

Malene: Det er de bedste skabninger i verden.

Tine: Jeg kommer meget til at tænke på sådan noget feminism og sådan noget. Jeg er blevet mere feministisk på mine gamle dage. Jeg har lige læst en bog, som jeg så har ladet gå på omgang, der hedder "Der findes et særligt sted i helvede for kvinder, der ikke hjælper hinanden." Sådan for at få lidt kampånd!

Malene: Jeg er faktisk ikke særlig feministisk. Jeg synes nogle gange, at det er lidt noget fis.

Tine: De kan også meget nemt gøre det til en skinger debat.

Malene: For eksempel sådan

noget som Kanal 4. Der laver de noget om kendte kvinder, der sidder og interviewer hinanden.

Tine: Det eneste jeg ser på Kanal 4 er "Will og Grace."

Malene: Det er også sjovt!

PC eller Mac?

Tine: Jeg har begge dele, jeg vil ikke vælge.

Malene: Jeg har lige købt en PC, men jeg vil faktisk hellere have en Mac.

Tine: Jeg troede naivt, at det ville hjælpe mig at have en Mac heroppe, fordi jeg ikke havde computererfaring overhovedet.

Malene: Jeg mangler F9-knappen på PC. Du kan trykke på den, så kommer alle dine åbne programmer ud på skrivebordet.

Tine: Nååå, det er den, de gør det med! Jeg er vild med lydene på en Mac. Jeg har tit skruet rigtig højt op, fordi jeg synes, at den siger sådan nogle sjove lyde. Især den der "Tøm papirkurven."

Malene: Hvad siger den så?

Tine: Den siger "krasch." Jeg er helt pjattet med det.

Malene: Jeg kan godt lide den der, når man printer. Så siger den "pling!"

København eller Århus?

Tine: Jeg synes, at Århus er en

bonderøvsby. Det må jeg gerne sige, for jeg er århusianer. Der sker meget mere i København. Men jeg tror alligevel, at jeg bliver i Århus, for så kan jeg gå og være lidt småsur over det. Jeg gider ikke flytte mere. Jeg ved ikke, om jeg er blevet for gammel eller for doven til at flytte. Det er fandeme svært at støve noget sjovt op i Århus på en tirsdag sent om aftenen.

Malene: Ej, det synes jeg ikke. Altså Buddy Holly har altid åbent.

Tine: Ja, men hvis man nu ikke gider at gå på Buddy Holly.

Frøbets Auditorium

Tine: Argh, man sidder så dårligt derinde.

Malene: Jeg synes, at man sidder godt, fordi det er sådan nogle bløde stole.

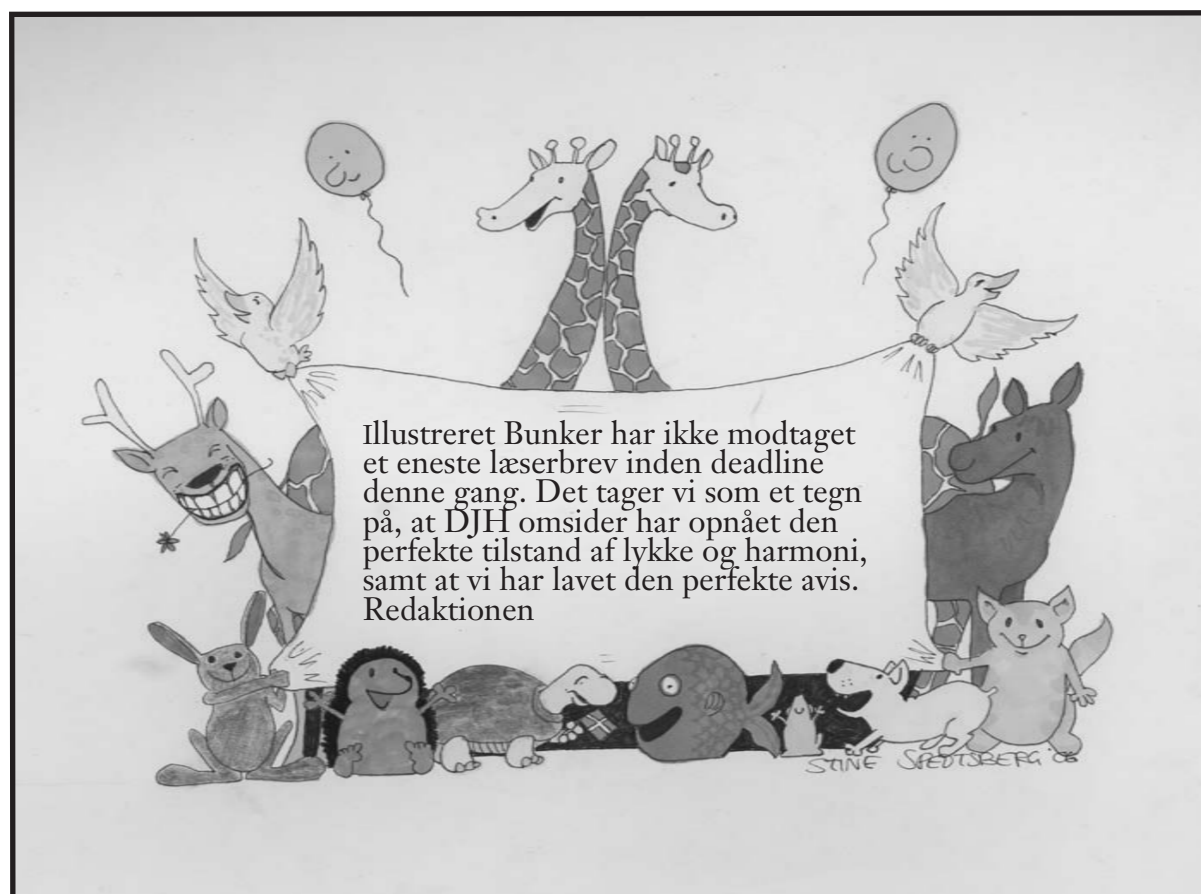
Tine: Jeg sidder altid og kører rundt. Bløde stole?

Malene: Jeg synes, at de er dejlige. Det er også derfor, at det er nemt at falde i søvn derinde.

Ærgerligt, at der ikke er nogle vinduer.

Tine: Jeg får helt vildt meget lyst til at gå rundt derinde.

sisselund@mail.djh.dk

Levering

Alle indlæg sendes til ib@mail.djh.dk i Word .doc eller .rtf-format. Husk rubrik, fulde navn, semester / stilling og e-mail-adresse i dokumentet.

Omfang

For indlæg og svar gælder det, at de maksimalt må fylde 2500 anslag (inkl. mellemrum), og hvis debatten strækker sig over flere numre maksimalt 1600 anslag.

Redigering

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte indlæg. Desuden at vælge indlæg fra, såfremt der ikke er plads til alle indkomne - eller hvis redaktionen vurderer, at et indlæg falder uden for avisens område.

Klommen

Er på maksimalt 3500 anslag. Kontakt redaktionen.

**ILLUSTRERET
BAGSIDE**

Dansk ungdom i fuldt flor

Gymnasieeleverne har i de seneste dage lavet blokader på deres gymnasier. Med sig i blokaderne har de, foruden akustiske guitarer og discount-pilsnere, et krav om flere penge og bedre vilkår. Og man kan kun støtte disse stakkels elever, som skal forsøge at udvide deres intellekt hverdag under kummerlige og slavelignende forhold. Derfor var det også positivt at opleve, hvordan Bertel Haarders mange nedskæringer endnu ikke har fået bugt med elevernes kreative sans. Foruden de mange morsomme slogans på elevernes bannere - fremhæves bør især "Bertel Haarder, du har vorter!" - så lagde man også mærke til, at over halvdelen af eleverne ganske enkelt havde valgt at blive hjemme. Ved at benytte sig af denne taktik bliver der fremover ingen problemer for eleverne, selvom der for fremtiden må være op til 37 elever pr. klasse. Strejken nåede heldigvis også at ophøre inden, at den obligatoriske fredagsbar stod for døren på gymnasierne.

24 timer med... Prinsesse

B.T. bragte for nyligt historien om, at der er stadig færre officielle opgaver til prinsesse Alexandra. For at modbevise dette har prinsessen sendt uddrag af sin dagbog til Bagsiden:

10.43: Jeg vågner i en stor seng, og føler mig helt blå og især gul over det hele. Jeg undersøger hurtigt sengen, men finder ingen ært under madrasserne og heller ingen prins ved min side :-)

10.48: Jeg ved ikke rigtigt, hvilket slot jeg befinder mig på. Prøver at finde ud af det.

10.55: Det er stadig uvist, hvor jeg er. Men der er i alt fald ingen roomservice på det her slot! Nedtur...

11.10: Går i bad og netter mig.

12.20: Tjekker mails. Intet nyt. Jeg når dog at sende et par spam-mails til Mary. Hun tror hun er så smart, bare fordi hun tilfældigvis giftede sig med den rigtige bror!

12.49: Jeg går ud i baghaven og poserer lidt for en Se & Hør-fotograf, der skjuler sig i buskene. Hvis billederne bliver gode kan jeg altid sagsøge ham bagefter.

15.05: Jeg er inviteret til at klippe snoren ved indvielsen af den nye "Garn & Strik"-butik i Løgumkloster. Det er rart at vide, at man stadig kan bruges til noget!

18.40: Hjemme igen. Tjekker mails, men ender hurtigt på partypeople.dk, hvor jeg finder nogle ret så ucharmerende billeder af Joachim fra et diskotek i Silkeborg. Jeg printer billederne ud og tegner overskæg på ham. Han kommer til at ligne min tidligere svigermor.

21.00: Jeg tænder for tv og ser "Jagten på Drømmefyren". De stakkels pigebørn tror virkelig, at prinsen på den hvide hest findes. Jeg ved bedre...

22.48: Falder i søvn. En hård arbejdsdag er omme.

Nu melder Bagsiden sig i den vilde diskussion om skolens fremtid. DJH's bestyrelsesformand, Lisbeth Knudsen, har tilsyneladende haft mest at skulle have sagt. Men virkeligheden er en helt anden! Bagsidens freelancer og kaffeudbringer, Christian Frederiksen, har fulgt opgøret tæt og med sin nye nybrændte dokumentarfilm afslører han, at Lisbeth Knudsen i sandhed er i hænderne på THE MINK KONG. Se filmen for din lærer!

Urban afliver panikdagen

I sidste måned afviste praktikudvalget Pia Færings forslag til ændring af panikdagen. Det betød, at der igen ville være vild panik på det forårskåde semester, der bare venter på at udklække som praktikanter. Men nu kan Bagsiden berolige det kommende tredjesemester. Til foråret vil der være rigeligt med praktikpladser til alle. Det hele takket være Urban. I Fredagsbaren efter sidste omgang panikdag d. 1. november lovede Urbans praktikvejleder nemlig pladser til samtlige tilstedeværende kvindelige studerende på andet semester. Det startede i det små med tips, trick og kærlige klaps. Senere gik det over i luftguitar, løfter om guld og grønne skove og til sidst en håndfast udsimidning.

MUSIK: FUNKY ROGERS

Så kom der endelig nyt fra Roger-drengene, der skruer godt op for den lumre hane og overrisler os med skoldhed sex. "Tilbage med håret" feat. UFO/Yepha, som nyeste udspil fra fritidslektorerne hedder, er nappet fra det kommende album "Vi er generationen, der ikke må fejle", der burde lande i butikkerne i midten af december.

Ganske funky er hele dette album fra Rogers By Choice, der med garanti vil blive en af de mest ønskede på mainstreamgulvene i den kommende tid. Vi er ude i en omgang uptempo RnB, med masser af støn, stabs og dertil en super stilet video i bedste James Bond Stil

WANTED

Bagside-redaktører

Bagsiden søger nye redaktører. I skal helst være to, der ansøger sammen og ellers er eneste krav, at I har lyst til at udstille jer selv, jeres idéer og hvasse humor på bagsiden af skolens mest læste avis. Aflever jeres ansøgning senest 1. december til os eller på Illustreret Bunkers kontor. Lav noget lir og overbevis os om det er netop jer, der skal have status som skolens absolut mest efterfølgende makkerpar. Og husk i øvrigt, at når araberne læser Illustreret Bunker, så er det jeres side, de ser først!

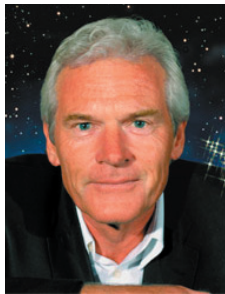
Coverdesign: Christian Frederiksen

Look-a-likes på DJH

John Werner

Kurt Ravn

Christian Breinholt

Raptus von And

Asbjørn Slot

José Mourinho